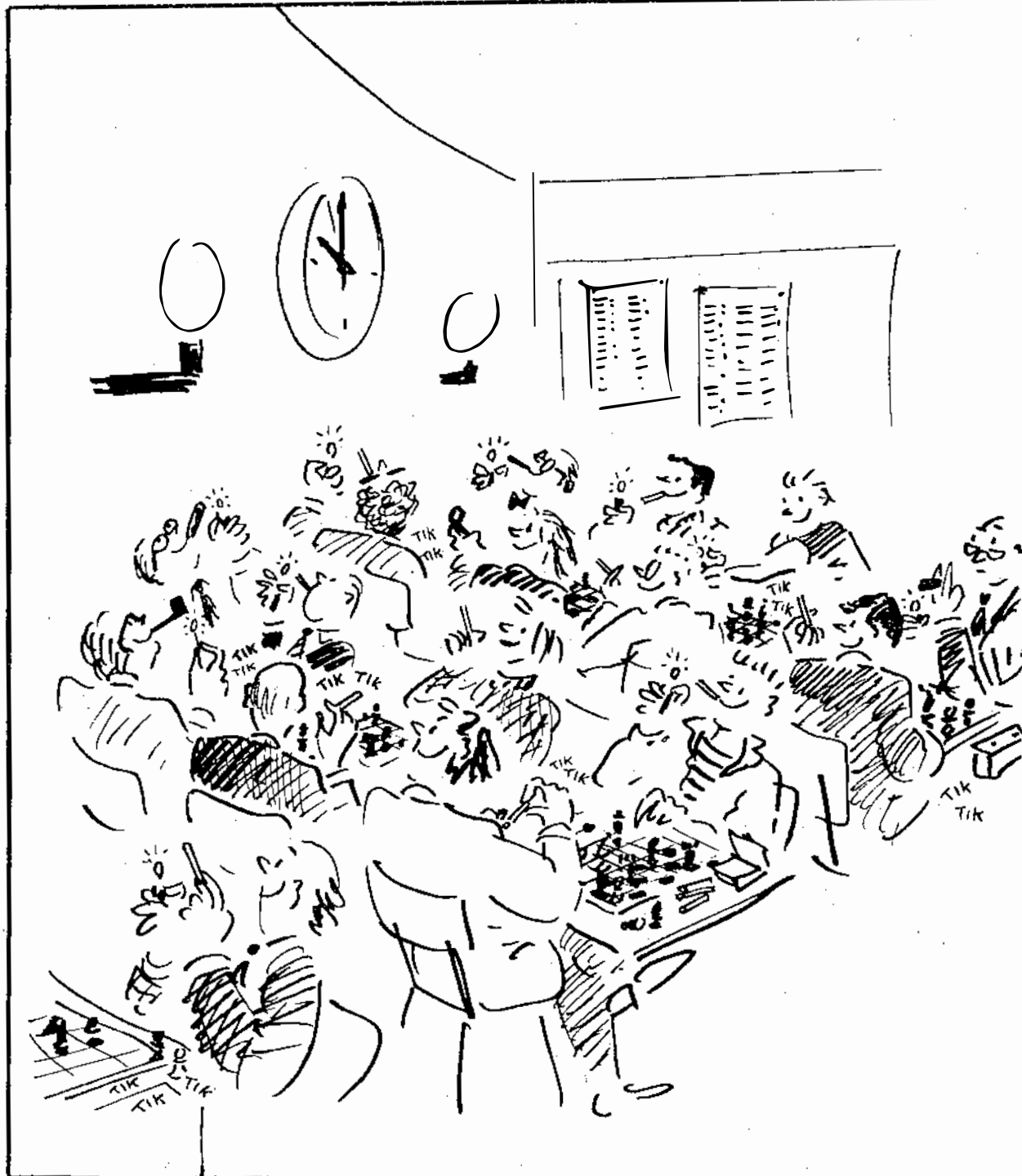

320

CAISSANIEUWS

MAART / APRIL

1991

INHOUDSOPGAVE

redactioneel	3	Jeroen Hoogenboom
Bestuursmededelingen	4	Jeroen Hoogenboom/Kees Sterrenburg
HET EERSTE (LSG 2 - Caissa 1)	6	Jeroen Hoogenboom
partij: Dobbelaar-De l'Ecluse	9	Han de l'Ecluse
'Weg met het Zwitsers op rating!'	10	Joost van Steenis
HET EERSTE (Caissa 1 - BSG 2)	11	Jeroen Hoogenboom/Errit Petersma
HET EERSTE (Caissa 1 - Bloemendaal 1)	17	Robbert van het Kaar
HET TWEEDE, partij Elwin Osterwald	18	Elwin Osterwald
HET TWEEDE KAMPIOEN	19	Joost van Steenis
partij Diederik van Rappard	20	Diederik van Rappard
HET DERDE	21	Guido Royakkers
partijfragment Robert Jan Schaper	21	redactie
HET VIERDE	24	Kees Sterrenburg
HET VIJFDE (Caissa 5 - Amstelveen 3)	25	Leo Oomens
HET VIJFDE (Caissa 5 - Isolani 3)	26	Wam Cornelissen
HET ZESDE, een bewogen seizoen, een 2e plaats!	27	Frans Oranje
HET ZEVENDE (Caissa 7 - Grasmatt 3)	29	Fred van Gunst
HET ZEVENDE (Caissa 7 - Tal 7)	30	Henry Verdonk
CAISSA 20	31	Frans Oranje
TROUBLESHOOTING	32	Aldo v/d Woestijne
ANALYSEUREN (1)	34	Rob van Gompel
Prof. Van Hulst doceert	37	J. van Hulst
HOUDINI	38	Daan Smit
ANALYSEUREN (2)	40	Joost van Steenis
HET KRUIS	41	John Könst
DE JEUGD VAN CAISSA	42	Frans Oranje
STAND NA DE 30e EN LAATSTE RONDE	43	Frans Oranje
COMMENTAAR OP DE STAND, of:	45	André Bach

Tekening omslag: 'Caissa's rookverbod tot 22.00 uur' van Rob Horrée.

COLOFON

Caissanieuws is het clubblad van de schaakvereniging Caissa, anno 1 mei 1951.

Caissanieuws verschijnt zesmaal per jaar.

clublokaal

Oranjehuis
Van Ostadestraat 153
Amsterdam, oud-zuid
662 39 17

clubavond: dinsdagavond

Voorzitter

Robbert van het Kaar
Van Reigersbergenstraat 706
1052 WK Amsterdam
682 25 86

Wedstrijdleider interne

Frans Oranje
Oudezijds Voorburgwal 109 C
1012 EN Amsterdam
627 70 17

Wedstrijdleider externe

Jeroen Hoogenboom
Rustenburgerstraat 153-2
1073 EX Amsterdam
664 13 57

Secretaris/penningmeester

Piet Jonkman
Rozengracht 168 A
1016 NK Amsterdam
627 87 43

postgiro: nr 460 28 82
tnv S.V. Caissa
Amsterdam

redactie

Jeroen Hoogenboom
Rustenburgerstraat 153-2
1073 EX Amsterdam
664 13 57

Vaste medewerkers

André Bach
J. van Hulst
Robbert van het Kaar
Frans Oranje

REDACTIONEEL

29 april 1991

Net gehaald! Caissanieuws verschijnt tegenwoordig twee maandelijks, een nieuw fenomeen, door Jaap van Oosten in het leven geroepen.

Die vervolgens afreist naar Italië!

Zo heb je een eindredacteur en zo heb je niets meer. Maar hij komt terug. Na zijn promotie aan de Universiteit van Amsterdam (wiskundefaculteit), is hem een studieverblijf in Florence aangeboden. Natuurlijk sturen we hem een exemplaar op van dit nummer.

Hé, Jaap, hoe gaat-ie?!

Waar gaat het allemaal om? Nu, we hebben een nieuwe clubkampioen, de competitie is voorbij.

En we hebben geen team meer in de promotieklasse. Caissa 2 gaat omhoog en Caissa 3 naar beneden.

En Caissa 1 heeft een gerede kans om naar de 1e klasse KNSB te promoveren, in dit nummer leest u daar alles over.

Eindelijk kunt u weer eens een (half) verslag van ex-voorzitter, ex-non-playing-captain Errit Petersma aantreffen.

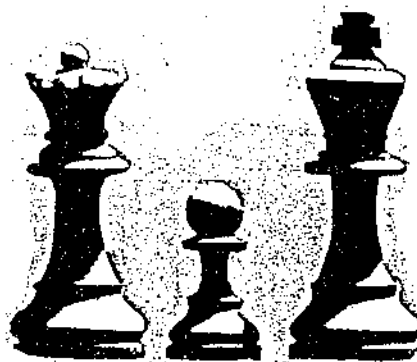
Caissa begint volwassen te worden, daar gaat het eigenlijk allemaal om. De interne competitie is sterker dan ooit, de opkomst groot. We hebben nu twee teams in de KNSB spelen, dat wil zeggen, dat is volgend seizoen het geval.

En dat allemaal in het jaar dat we ons 40-jarig lustrum vieren, het kan niet op. Overigens kunt u op pagina 5 al iets lezen over ons 'knokschaaktoernooi' in oktober dit jaar.

We hopen dat u zich met velen zult aanmelden, het wordt zeker de moeite waard.

De stand na de laatste ronde is niet geheel definitief, er zijn nog een aantal afgebroken partijen die erin verwerkt zullen worden. Grote verschillen zal het niet opleveren, dat betekent dat de plaats die u nu inneemt van invloed kan zijn op de samenstelling van de teams volgend jaar. We kijken weer eens of we met 8 teams kunnen uitkomen, twee jaar geleden was dat niet écht een succes, wellicht lukt het nu beter.

Jeroen Hoogenboom

BESTUURSMEEDEDELINGEN

Jeroen Hoogenboom

Het zal niet vaak gebeuren, diagrammen bij de bestuursmededelingen. Toch leek het mij aardig om u op deze manier te herinneren aan het bestaan van het arbitrage-team.

Dit bestaat in principe uit spelers

van Caissa 1, vooropgesteld dat zij geen direct belang bij de uitslag hebben. Partijen die langer dan drie maanden oud zijn worden automatisch gearbitreerd en ook die partijen die na de laatste afgebroken-partijenavond nog niet zijn uitgespeeld.

Die avond is dit jaar 7 mei. Partij 1, Jeanne Potters-Van Steden, uitslag 0-1. Partij 2, Harry Cornelissen-Peter Hofman, uitslag 1-0. Partij 3, Daan Smit-Faber, uitslag 1-0.

Het arbitrage-team bestond o.a. uit Robbert van het Kaar en Joost van Steenis.

Wij hopen natuurlijk dat er van de afgebrokenpartijenavond goed gebruik zal worden gemaakt.

U kunt nog steeds bij Stefan Steemers, onze materiaalcommissaris, terecht indien u belangstelling hebt voor oud materiaal, in dit geval schaakstukken.

De nieuwe clubkampioen is bekend: het is weer Aran Köhler! Pas in de laatste ronde viel de beslissing, in zijn partij tegen Guido Royakkers. Guido is nu tweede geworden, Robbert van het Kaar derde.

Robbert heeft laten weten het volgend seizoen op 1.e4 te antwoorden met 1. .. e5. Het is maar een weet.

VAN DE SECRETARIS

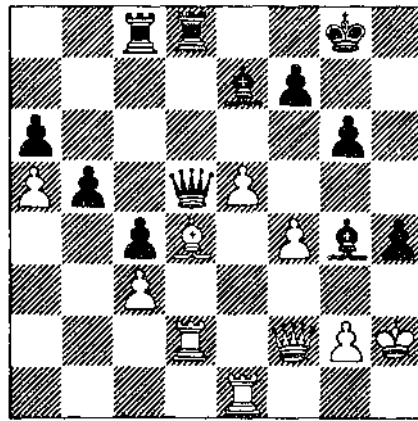
Piet Jonkman

Hartelijk welkom: P. van de Werf, J. van der Stam, P. Dellelijn, M. van Bruinsvoort, N. Narings, W. Fokking, P. Stoter, G. Lorinczy, E. Theunisse, M. Egger, F. Schreuder, J. Wismeyer, I. Fransz.

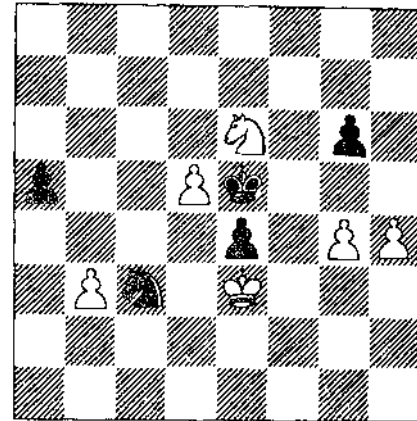
Bedankt heeft: E. Jonasse.

Afgevoerd zijn: D. Baulassel, J. Schouten, G. Dekker, R. Roos, P. Swirc, E. de Boer, en J. Immerman.

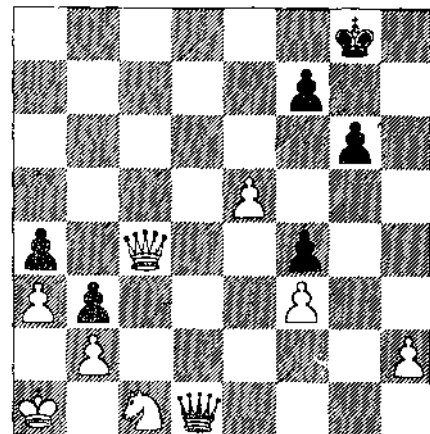
De penningmeester (Piet Jonkman) verzoekt iedereen die nog achter loopt met de contributie, deze nu zo snel mogelijk te voldoen. Het seizoen loopt nu op zijn einde.

1.

2.

3.

(Aran Köhler)

MOGEN WIJ EVEN DE AANDACHT VOOR HET VOLGENDE? DANK U.

Zoals een aantal van u ongetwijfeld weet bestaat Caissa dit jaar veertig jaar. De eerlijkheid gebiedt trouwens te zeggen dat we al langer bestaan, maar dat was onder een andere naam. Goed, veertig jaar Caissa dus. Daar moet iets aan gedaan worden en daar wordt ook iets aan gedaan. Niet dat we op deze plaats al onze activiteiten reeds prijs gaan geven, maar voor een van de hoofdactiviteiten willen we toch wel het een en ander kwijt.

Zaterdag 19 oktober aanstaande houden wij een knokschaaktoernooi in het gebouw van Cicsa. Noteer. Noteer in uw agenda. Dat is op dezelfde plaats waar 3 weken daarvoor het Eijgenbrood-toernooi plaatsvindt. Behalve dat het een heel ander soort schaak is, bestaat er nog een ander verschil: het knokschaaktoernooi is alleen voor leden van Caissa.

Even in het kort, wat is knokschaken precies? In het kort gezegd komt het hierop neer: u speelt aan 3 borden tegelijk tegen dezelfde opponent. Met klok. Voor elke partij heeft u dezelfde tijd, bijvoorbeeld een half uur. Echter alle drie de partijen moeten binnen dat half-uur afgelopen zijn. Aan het eerste bord kunt u dus in tijdnood zitten, terwijl u aan het tweede en het derde over meer dan voldoende tijd beschikt. Of andersom. U speelt natuurlijk meerdere rondes. In totaal 12 of 15 partijen. Dat hangt een beetje af van de opkomst en de rest van de activiteiten die op die dag plaatsvinden.

Om het nog gecomplicerder te maken, spelen we met handicap. Daarmee bedoelen we het volgende. Stel dat een speler uit het eerste team loot tegen een speler uit het zesde. Dat kan gebeuren, omdat we indelen via loting en niet via rating of eindstand in de interne. De speler uit het eerste team krijgt dan minder tijd voor z'n drie partijen dan de speler uit het zesde. De speler uit het zesde kan dus winnen van een speler uit het eerste team. Natuurlijk wordt er deze dag niet alleen geschaakt. Er is een lunch, er is een koud buffet, er wordt een korte lezing gegeven, er wordt muziek gemaakt. En zo zijn er nog wat dingen. U wordt hier via ons clubblad van op de hoogte gehouden.

Maar nu komt het: **wie zal dat betalen?** Allereerst tast onze penningmeester flink in de buidel voor dit toernooi. Daarnaast hopen we wat donaties te krijgen en ten derde vragen we van een ieder die deelneemt-en hopelijk zijn dat er heel veel, een bijdrage van F10-. Dat hebben we nodig om de dag een feestelijk tintje te geven. Een week na het verschijnen van dit nummer komt er een lijst aan het prikbord te hangen waar u zich kunt opgeven, betalen kunt u bij een van onderstaande personen, zijnde het organisatiecomité.

Kees Sterrenburg mede namens Joost van Steenis, Dick Paulis, Guido Royakkers en Frans Oranje.

AGENDA

7 mei	dinsdag	afgebroken partijen
11 mei	zaterdag	Purmerend 1 - Caissa 1.
14 mei	dinsdag	voorrunde snelschaakkampioenschap
16 mei	donderdag	Probleem 3 - Caissa 4
21 mei	dinsdag	finale snelschaakkampioenschap
28 mei		1e ronde zomercompetitie
4 juni		2e ronde
11 juni		3e
18 juni		4e
25 juni		5e
2 juli		6e

ZOMERSTOP

6 augustus	dinsdag	7e ronde zomercompetitie
------------	---------	--------------------------

HET EERSTE

(2e KLASSE KNSB)

LSG 2 - CAISSA 1.

Jeroen Hoogenboom

Het is zaterdag, de 23^e dag in de maand februari, wanneer we uitspelen tegen het tweede team van LSG, voluit genaamd het Leidensch Schaakgenootschap, een dag waarvan we dus het grootste deel in Leiden zullen doorbrengen, in de hoop met buit weer terug te keren want op dagen als deze zijn de knikkers zeker zo belangrijk als het spel, laten we dat maar eens zeggen en dan kunnen we in één moeite door ook even opmerken dat, omdat het schaakspel eigenlijk te ingewikkeld is, lang niet altijd het sterkste team wint, dan hebben we dat gehad, en waarom zou het trouwens ook, tenslotte is ons spel 'een meer waarin een olifant verdrinken kan en een muis in kan baden', dus hoe heet het, ja, nee, ik bedoel maar.

Een deel van ons reist per auto, Robbert, Aran en ik in mijn rol als verslaggever nemen de trein. We moeten zijn in de Rembrandthal en wanneer we daar aankomen, zie ik in de grote zaal, beter gezegd een aula, een enorme copie hangen van de Staalmeesters, op eigentijdse wijze in elkaar geschilderd.

Dat begint goed.

LSG speelt op zaterdagen niet voor niets in een hal, ze zijn met maar liefst 4 teams in de KNSB-competitie vertegenwoordigd, een vijfde staat in de onderbond op promoveren. Er staan lange rijen tafels opgesteld, er spelen 68 schakers in totaal, het lijkt net een toernooi.

Het valt op dat het behoorlijk koud is in de zaal. Joost van Steenis, al ruim een kwartier aanwezig, heeft er bij de wedstrijdleiding (vier man sterk) al naar geïnformeerd, kan de verwarming niet wat hoger? De wedstrijdleiders, die zich bevinden op een podium van aaneengesloten houten blokken vanwaar zij op de spelers kunnen neerzien -om jaloers op te worden!-, delen mee dat wij ons geen zorgen hoeven te maken, de spelers zelf vormen de verwarming en, inderdaad, na een uurtje spelen kunnen de jassen uit.

De hoofdwedstrijdleader roept om 13.00 uur de spelers achter de borden en houdt bij elk team een inleidend praatje. Bij Caissa, 'het sterke Caissa uit Amsterdam', refereert hij fijntjes aan onze 3^e en laatste ronde van de KNSB-cup, die wij met 4-0 verloren van hetzelfde LSG, vier dagen daarvoor.

Wanneer iedereen plaatsgenomen heeft, wordt aan alle spelers van de bezoekende verenigingen een consumptiebon uitgereikt. Ik zie Joost met een bonnenuitdeler praten en op mij wijzen. Even later krijg ik twee consumptiebonnen in mijn hand gedrukt. Het blijkt dat Joost hem verteld heeft dat ik de non-playing-captain van Caissa 1 ben en die krijgen er één extra. Heel leuk van Joost, om dat te doen. Het klinkt misschien wat vreemd in de oren, maar Joost is toch een soort vaderfiguur, vind ik.

Na een flink uur spelen zijn de eerste vier borden van Caissazijde onbezet, de spelers van LSG zijn er wel, het is een grappig gezicht omdat we in één rij spelen. Is er een rekord? Jazeker, vertelt Joost, eens, bij een uitwedstrijd, liepen alle spelers van Caissa in de rondte en speelde de vijand tegen helemaal niemand.

Ik ga een praatje maken met de voorzitter van LSG, Harm Frielink. Dat zit zo. LSG organiseert het bekende Noteboomtoernooi en Joost had daar aan meegedaan. Uit een verslag daarover in Schaaknieuws bleek dat de top zich geërgerd had aan de indeling op weerstandspunten in plaats van het gebruikelijke indelen op rating dat voor de top veel aantrekkelijker is omdat het ze vrijwaart van het tegen elkaar moeten spelen. Dat is bij het indelen op wp. veel minder het geval. Joost die hiervan hoorde, en tegen al het onrecht op de wereld ten strijde trekt, vond dat die top niet moest zeuren, zie zijn artikel in Schaaknieuws elders in dit nummer.

Om het verschil tussen beide systemen eens goed uitgelegd te krijgen, stap ik dus naar Harm Frielink toe, de toernooiorganisator. Immers, wij organiseren zelf ook een toernooi en wij delen ook in op rating, hoe zit dat eigenlijk?

Hij blijkt uiterst toeschietelijk. Niet alleen legt hij een en ander uit, maar biedt mij ook aan hem naar zijn huis te vergezellen waar hij iets moet ophalen, opdat ik zijn computerprogramma met eigen ogen in werking kan zien.

Onderweg in zijn auto hebben we het natuurlijk over LSG en Caissa, Leiden en Amsterdam en het verschil daartussen. LSG is een zeer oude vereniging, ze zijn op weg naar hun 100-jarig lustrum. Wat gaan ze dan doen, ben ik benieuwd, hij weet het nog niet. Toen ze 80 jaar bestonden wisten ze het wèl, vertelt hij, houdt u zich maar eens even vast. Ze wilden een match tussen Fischer en Spasski organiseren! Vooruitlopend op hun match om het wereldkampioenschap in 1974. Maar ze konden van Fischer geen waterdichte garanties krijgen dat hij zou komen opdagen.

Ik kijk mijn chauffeur eens even aan, hij is volkomen serieus.

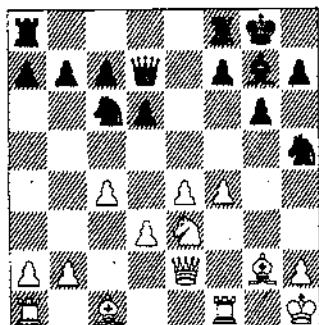
Vervolgens kregen ze het idee een vierkamp te organiseren en aldus geschiedde. De deelnemers waren: Spasski, Botwinnik, Larsen en Donner. De kosten waren om en nabij de f 300.000,-, maar je bestaat slechts eenmaal 80 jaar, nietwaar? Spasski won het toernooi, Donner werd tweede en Botwinnik en Larsen gedeeld derde. Donner kwam vlak voor het toernooi met het verzoek zijn startgeld vast uitbetaald te krijgen, ietwat ongebruikelijk maar waarom niet, dachten ze. Waarom wel werd duidelijk op de eerste toernooidag, de belastingdienst kwam langs met precies dezelfde vraag.

Eenmaal bij de voorzitter thuis ("Let maar niet op de rommel" 2x) blijkt het programma uiterst gebruiksvriendelijk, hij heeft het zelf gemaakt. De rechten ervan heeft hij verkocht aan een softwarebedrijf in Amerika, hij staat met beide benen in de internationale computerwereld.

Een gisse knaap, deze Harm Frielink. Hij is iemand die je 's nachts uit zijn slaap halen met de vraag naar het tijdsverschil met New York of wat is de hoofdstad van Guatemala. Ik weet die dingen niet eens wanneer ik wakker ben.

We zijn terug in speelzaal rond kwart over drie. Hoe staat het inmiddels met Caissa? Een rondje langs de borden.

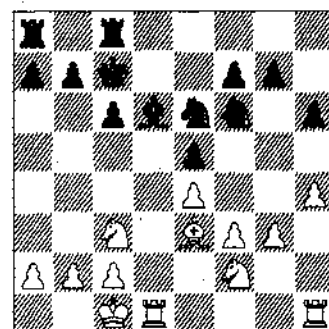
Bord 1. Aran Köhler met wit. 1.d4 Pc6; 2.d5 Pe5; 3.e4 e6; De Nimzowitsch-verdediging. Na een vroegtijdige dameruil wordt het een nauwkeurige manoeuvreer-partij en is men om 15.15 uur bij de stelling van diagram 1 aanbeland. Wit is aan zet.

2. Bakker - Van het Kaar

Bord 2. Robbert van het Kaar.

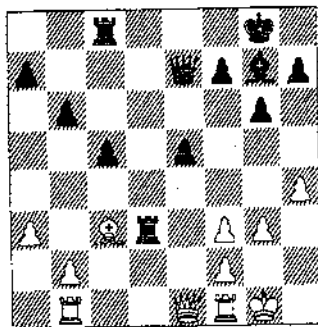
Robbert lijkt niet tevreden met zijn stelling wanneer ik hem spreek. Hij vreest dat er niet meer dan remise in zal zitten. De diagramstelling 2 geeft de stelling weer voor Robberts 14e zet, met zwart. Hij speelde 14. ... Tae8 en vond achteraf dat hij met 14. .. Pd4; 15.Dd1 f5 voordeel zou hebben gekregen. De partij wordt later die middag inderdaad remise.

1. Köhler - Westra Hoekzema

gezien heb. In diagram 3 heeft hij zojuist 10.Lg5 gedaan. Alsof het allemaal geen geld kost. Na 10. .. Dg3+ 11.Kf1 gxf3; 12.·Dxf3 Dxf3; 13.Pxf3 Pd7 moet wit het dan hebben van zijn voorsprong in ontwikkeling.

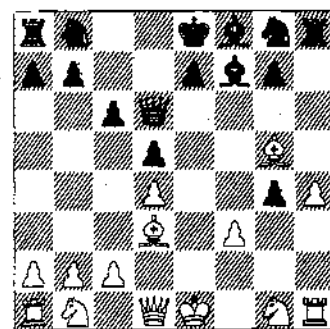
Maar wanneer zwart op de 16e zet lang rokeert lijkt de witte opzet mislukt.

4. Van Steenis - Roosendaal

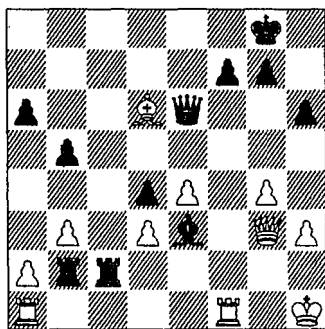
Bord 4, Han de l'Ecluse. Zijn partij laat hij zelf zien.

Bord 5. Joost van Steenis. Joost is in de problemen geraakt. Op zet 20 heeft zwart zijn toren op d3 geplant en zal een pion gaan winnen, zie diagram 4. Joost vlucht in actief tegenspel, het is de enige kans om zijn partij nog te redden.

3. Smit - Stelling

Bord 6. Michel Kahn. Michel is in een enorme tijdnoed geraakt. Zijn tegenstander heeft zojuist 27.Tc4 gespeeld en Michel heeft nu nog 3 minuten! Diagram 5. Zo'n stelling schreeuwt natuurlijk om meer tijd, maar hij heeft alles toch nog goed in de gaten. Er volgde: 27. .. Dxc4!; 28.Lxc4 Lxe3; 29.fxe3 Txd1; 30.Txd1 Le4; 31.Td4 Lc6. Wit doet moeite om niet mee te vluggeren; Michel zal a tempo moeten blijven antwoorden.

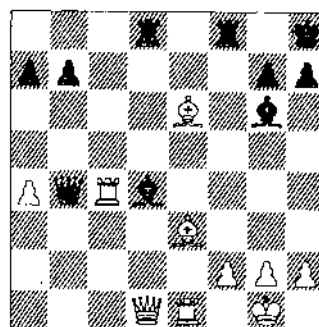
6. Nielen - Webben

Bord 7. Marcel Nielen. Marcel valt in voor Rik Lith. Hij heeft wit en opent met de Leningrader, als ik het wel heb.

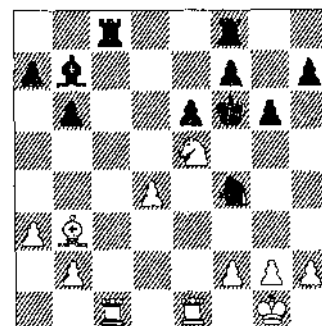
(1.Pc3 e6; 2.f4 d5; en g3, Lg2. Deze opening komt niet uit de verf en tegen de 40e zet staat het zo: diagram 6. Dat ziet er natuurlijk niet al te best uit voor wit, we vragen ons af of dit nog te redden is. Toch zal Marcel de 70e zet nog halen en overwegen om af te breken.

Bord 8. Guido Royakkers. Zwart. Hij speelt zijn geliefde Scandinaaviër, 1.e4 d5; 2.exd5 Pf6. Naar zijn mening een geducht wapen indien wit de verdediging te makkelijk opneemt, hij heeft er al vaak mee gewonnen. Ook vanmiddag, hij haalt als eerste een punt binnen. Vanuit diagram 7 was zijn tegenstandsters laatste zet 27.Pe5??, een vreselijke blunder.

Met 27. .. Txc1 28.Txc1 Pe2+ haalt hij gratis een toren op.

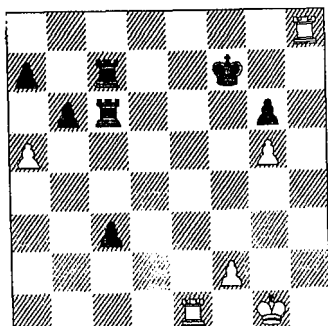
5. Van Ketel - Kahn

7. Van de Giessen - Royakkers

Zo staan we dus met 1-0 voor en kort daarop met 1½-½, Robbert speelt remise. Ik bied de voorzitter van LSG met mijn extra consumptiebon een drankje aan. Hij loopt al geruime tijd met een walkman op, afgesteld op een radiozender. Om 18.00 uur loopt het ultimatum af dat de Verenigde Staten aan Irak gesteld hebben. De grondoorlog lijkt onvermijdelijk.

Het loop tegen de 1e tijdcontrole, die van 17.00 uur. Michel, die lang stand hield, vluggert zich nu de afgrond in, zie diagram 8. Dat gebeurt met 33. .. a6; 34.Td7 axb5; 35.Txb7 h6; 36.Txb5 Kh7; 37.Tb4 Kg6; 38. h3 Kg5; 39.Tg4+ Kh5; 40.Txg7. Enkele zetten later geeft hij de partij op. Helaas, zo gaat dat met tijdnoed, de diagramstelling was te houden geweest, zeven zetten later is het uit. Heel anders ging het met

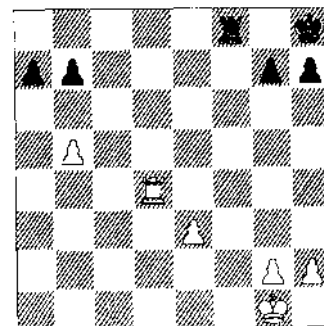
9. Van Steenis - Roosendaal

Joost. Zijn actieve verdediging had zijn tegenstander dusdanig onder druk gezet dat hij de controle over zijn stelling niet goed meer in de hand had.

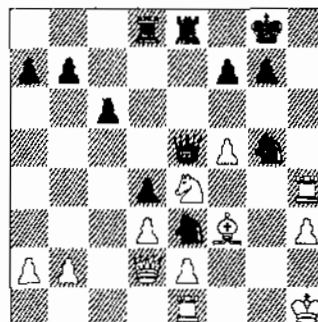
Joost ontvangt na 41.Tee8 loon naar werken, zie diagram 9. Zijn tegenstander biedt remise aan. Dat brengt de stand op 2-2.

Inmiddels heeft Han de l'Ecluse een kwaliteit geofferd. Het lijkt erop dat hij daarmee de partij zou moeten winnen maar zo duidelijk is het niet. Han heeft te lijden van een hinderlijke neusverkoudheid en daar komt bij dat het in de zaal weer koud begint te worden, er zijn steeds minder spelers aanwezig.

Daan staat slecht tot verloren, althans zo lijkt het want hij heeft een soort patent op het houden van ogenschijnlijk onmogelijke stellingen. Zo gaat het ook deze keer.

8. Van Ketel - Kahn

27. ..Pxe4;

Het kwaliteitsoffer moet wel, denk ik.

28. Lxe4 Dg3; 29. Th5 Txe4; 30. Tg1! Df4;
31. dxe4 Dxe4+ 32. Kh2 Df4+; 33. Kh1
De4+; Tijdnood. 34. Kh2 Td5; 35. Thg5
Df4+; 36. Kh1 De4+; 37. Kh2 g6; 38. Dd3
Df4+; 39. Kh1 Tf5; 40. Txf5 Pxf5;

Ik baalde hier omdat ik dacht dat ik de
winst gemist had. Na even rustig gekeken
te hebben zag ik dat ik nog steeds de
beste kansen had.

41. b3? (Tg4) ..; 41. ..c5? (Pe3);

De eerste zet na de tijdcontrole is
altijd een slechte.

42. Tg4 Df1+; 43. Tg1 Df2; 44. Tg2 Df1+

Even kijken of hij geen foutje maakt.

45. Tg1 Df4; 46. Tg4 ..

Hier ben ik gaan informeren (zoals
het hoort!) of remise al voldoende was

voor de winst van het team. Ik werd
echter hardhandig teruggewezen omdat
Marcel verloren stond bij een 3½-2½
voorsprong. Joost: "Aan 4-4 hebben we
niets!". Aran: "We moeten va-banque
spelen". Teamleider Robbert was het
mildst: "Als er iets in zit moet je
doorspelen".

Vanaf hier speel ik de wedstrijd LSG 2
- Caissa 1 in mijn eentje!

46. ..De5; 47. Df3 b5; 48. h4 Kg7;
49. h5 c4; 50. hxg6 fxg6; 51. Db7+
Kh6; 52. Dc6 Pe7! 53. De8?? ..

Een blunder in slechte stelling, (Dg2).

53. ..Dh5+;

Hier speelde Dobbelaar nog enige zetten
teleurgesteld door en keek wanhopig op-
zij of er nog een stuk werd doorgegeven.
Ondertussen kon ik de felicitaties in
de vorm van knipogen al in ontvangst
nemen. 0-1.

Weg met het 'Zwitsers op rating'!!

(Schaaknieuws 225, april 1991)

Heeft iemand met een hogere rating meer recht om tegen een zwakkere te spelen dan iemand met een lagere rating? Die vraag kan men stellen als men iets dieper nadenkt over de morrende opmerkingen die wij in de wandelgangen van het Noteboomtoernooi opvingen (Schaaknieuws 217).

Joost van Steenis

Het zou onrechtvaardig zijn om in de laatste ronde twee spelers met een rating van boven de 2400 aan elkaar te koppelen als tegelijkertijd ook twee mensen met een rating van 2200 (en gelijk aantal punten) tegen elkaar speelden. Maar heeft iemand met een rating van 2400 dan andere rechten dan iemand met een rating van 2200? Door de hooglaag indeling die gebruikelijk is bij 'Zwitsers op rating' (ZOR) hebben lage ratings een kleinere kans op een prijs dan hoge.

De top heeft bezwaren tegen het 'Zwitsers op weerstandspunten' (ZOW) dat op het Noteboomtoernooi wordt gebruikt. En terecht. Ze worden in verge-

lijking met het ZOR door het ZOW inderdaad benadeeld. Net zo benadeeld als een dief die wordt bestolen van de helft van het geld dat hij daarvoor net zelf heeft gestolen.

Misschien een beetje kras om over stelen te praten maar het is toch te gek dat in een ZOR-toernooi de sterkste spelers - die door hun schaakkracht toch al meer kans op een prijs hebben - extra bevoordeeld worden doordat ze zwakkere tegenstand krijgen dan de zwakkere spelers.

Ieder die wel eens een toernooi volgens het ZOR heeft gespeeld weet dat de ratingverschillen in elke partij groot zijn. Als men in de eerste ronde wint komt men in de tweede tegen een (veel) sterkere,

waarna men (na het logische verlies) weer moet spelen tegen een (te) zwakke speler. Bij de methode die in het Noteboomtoernooi wordt toegepast speelt men wel zo nu en dan tegen een evenknie. Aantrekkelijker dus! En dan nog iets tegen die klagende sterken. Sommigen - zo niet allen - willen graag geld verdienen met schaken. Maar een professionele houding (topschaker is een beroep waarvoor men moet werken en het publiek wat tonen) ontbreekt vaak. Wil men een hoge prijs verdienen - en 2000 gulden in een weekend kan men toch een goede verdienste noemen - dan kan verwacht worden dat de spelers vanaf het begin een prestatie leveren en niet dat de ster-

ke spelers eerst drie of zelfs vier ronden mogen freewheelen voordat er een iets sterke tegenstand komt - maar nooit een erg sterke tegenstand!

Het walgelijke 'Zwitsers op rating' dient uit de schaakwereld te verdwijnen omdat

1. het er voor zorgt dat er geen partijen plaats vinden tussen de sterkste spelers,
2. het er voor zorgt dat mensen met hoge ratings extra voordeel hebben in de strijd om de prijzen,
3. het er voor zorgt dat de uitslag in de eerste ronden door de grote ratingverschillen vrijwel van tevoren vast staat.
4. het er voor zorgt dat men altijd veel sterkere of veel zwakkere tegenstanders krijgt en dat interessante partijen tussen mensen met gelijke ratings nooit voorkomen. ■

Vandaag ben ik tegelijkertijd wedstrijdleider, verslaggever en barkeeper. Verder mankeer ik niets. Omdat Betty Bos deze dag verhinderd is op te treden als beheerster neem ik het van haar over en meld me al rond 12.00 uur in het Oranjehuis om over het een en ander ingelicht te worden.

Mijn werkzaamheden behelzen onder meer het verzorgen van koffie, het smeren & beleggen van broodjes, de koelkast aanvullen en aan het eind van de dag wacht de afwas. Het is alsof Caissa het Oranjehuis deze zaterdag in eigen beheer heeft.

Met **Errit Petersma** heb ik de afspraak gemaakt dat wanneer hij rond vier uur de wedstrijd zal komen volgen, hij de verslaggeving ervan over zal nemen. Zeer tot mijn genoegen; het zal, waratje zou hij zeggen, toch wel weer eens tijd worden! De SGA heeft hem geheel in zijn ban gekregen, het kan de redactie van Caissanieuws niet genoeg spijten.

12.40 uur. Wanneer de meeste spelers van Caissa 1 aanwezig zijn zie ik tot mijn voldoening dat Caissanieuws goed gelezen wordt: men is zonder aansporingen druk bezig met het opzetten van stukken en afstellen van klokken.

Dat wil zeggen, met uitzondering van **Han de l'Ecluse** die ik in het vorige Cn. per ongeluk een complimentje gegeven had en die nu natuurlijk niets meer doet, 'dan had je dat maar niet moeten schrijven', luidt zijn commentaar. Ik kan het er alleen maar mee eens zijn, dat had ik zeker niet moeten doen, het is maar al te bekend welk een dramatische uitwerking een compliment kan hebben op mensen met een weinig standvastig karakter, ik weet daar alles van.

Maar, laten we het niet vergeten, onze jongens zijn vandaag een beetje nerveus, er staat weer eens veel op het spel. Hoe is de situatie? Wanneer we deze wedstrijd winnen maken we een zeer grote kans om in de 2e klasse KNSB de beste tweede te worden. De 2e klasse kent drie poules. De beste tweede van deze drie promoveert samen met de drie kampioenen naar de 1e klasse.

Stelt u zich het eens even voor! Na jarenlang ploeteren bereikten we dan eindelijk de 3e klasse KNSB, 3 jaar later promoveerden we naar de 2e klasse en nu, al in ons eerste jaar daarin ligt er de mogelijkheid om direct door te stoten naar de 1e klasse.

Maar zover is het nog lang niet. De tegenstander van vandaag is BSG 2, ze hebben evenveel matchpunten als wij en meer bordpunten.

Onze opstelling is: 1. Aran Köhler, 2. Robbert van het Kaar, 3. Daan Smit, 4. Han de l'Ecluse, 5. Rik Lith, 6. Michel Kahn, 7. Jøost van Steenis, 8. Guido Royakkers.

De tegenstander van Aran is, zoals we al wisten, Helmer Wiëringa. Ik hoor hoe hij aan zijn teamgenoten vertelt dat hij destijds min of meer Arans leermeester was, het gevecht van vanmiddag zal gaan tussen leraar en leerling.

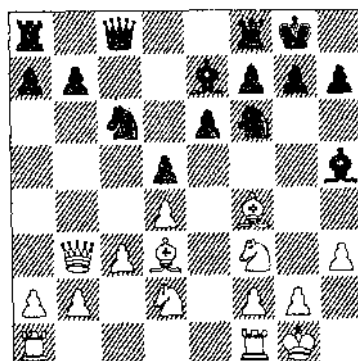
13.00 uur. We gaan beginnen. Wanneer ik de spelers achter de borden geroepen heb, en net ben begonnen met de zin "willen de zwartspelers ... enz", valt Robbert van het Kaar mij in de rede. Moest ik niet even melden dat het vandaag een bijzonder spannende wedstrijd betrof? Het is waar, de meeste wedstrijdleiders zouden dat zonder nadenken gedaan hebben, maar ik ben niet zo dol op praatjes vooraf, ik weet eigenlijk niet waarom niet. Mijn kracht ligt meer in praatjes achteraf. Niet kinderachtig zijn: "Dit is een zeer spannende wedstrijd!", deel ik de aanwezigen mee. Zo, daar kan niemand meer aan twifelen, dat heb ik goed gezegd.

En dan nu beginnen. "Willen de zwartspelers ...", verder kom ik niet. "Héla", roept Robbert nu, "moet je de gasten niet een kopje koffie aanbieden?". Wat nu weer? Helaas, hij heeft gelijk, erg op dreuf ben ik vandaag niet, het is in de KNSB-competitie de gewoonte om de tegenstanders iets aan te bieden.

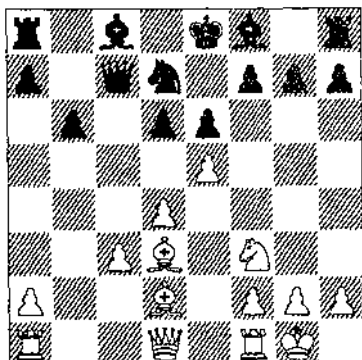
Het is een zeer goede gewoonte. Daarom zeg ik: "Zoals u hoort wordt u van voorzitterswege een kopje koffie aangeboden". Van voorzitterswege?, wat is dat eigenlijk voor taal, maar goed, de bedoeling is duidelijk. In de zaal wordt een licht gegrink hoorbaar, de spelers van BSG vinden dit gedoe allemaal wel leuk. Vlug het heft weer in handen nemen, dat is belangrijk. "Willen de zwartspelers nú de klokken aanzetten?" (thans met een vraagteken), en gelukkig, ze doen het. Het moet ook weer geen smeekbede worden.

13.15 uur. Elwin Osterwald komt als eerste een kijkje nemen. Ik sta achter de bar en daar komt Guido Royakkers aangelopen. Ga maar weer weg, zeg ik, je krijgt geen bier. Oplettende lezers van Caissanieuws weten wel waarom ik dat zeg. Maar Guido wil helemaal geen bier, hij heeft met deze of gene gewed dat hij een maand geen bier kan drinken, er is ook altijd wat.

14.00 uur. Aran Köhler had 's nachts in schaakcafé The Gambit, dat overigens binnenkort 10 jaar blijkt te bestaan, te kennen gegeven op 1 e4 met 1. .. Pf6 te antwoorden (Aljechin), maar had zich na het ontwakken kennelijk weer bedacht en speelt op 1. e4 c6; de Caro-Kann. Nadat beide spelers op de 11e zet kort rokeren, is er de volgende rustige stelling ontstaan, diagram 1.

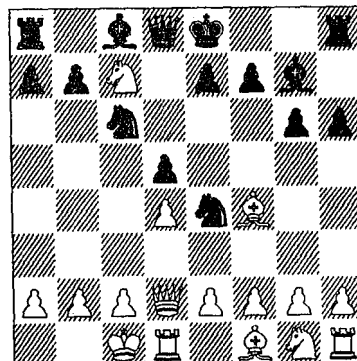
1. Wieringa - Köhler

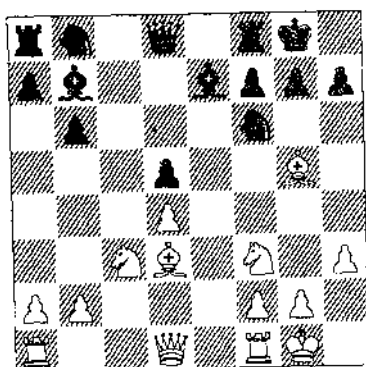
2. Van het Kaar - E. Sibbing

Aan bord 2 krijgt Robert een siciliaan tegen zich. Hij gaat er eens goed voor zitten. Zijn laatste twee partijen leverden slechts een half punt op, en vergist u zich niet in onze gentlemanvoorzitter, er broeit en bruist aan ambitie meer in dat binnenste dan er van zijn gezicht valt af te lezen. Zijn tegenstander gaat niet in op het aangeboden gambiet en na 11 zetten, met zwart aan zet, bereiken ze eveneens een rustige stelling, zie diagram 2.

Bord 3, daar speelt Daan Smit. 1. d4 Pf6; 2. Pc3 g6; 3. Lg5 Lg7; geen idee hoe dat heet. Dit gaat meteen al niet goed. Op de 7e zet laat Daan zich in met een combinatie die hem een verloren eindspel oplevert. In diagram 3 was Daans laatste zet 7. .. Pe4; waarop wit na niet al te lang nadenken 8. Pxc7+ speelde. Na 8. .. Dxc7; 9. Lxc7 Pxd2; 10. Txd2 Lxd4? speelde wit 11. Txd4! Pxd4; 12. Le5. Daan trekt er een half uur voor uit en moet met 12. .. Pc6; 13. Lxh8 f6 berusten in een onmogelijk eindspel. De techniek om een dergelijke stelling in winst om te zetten is zijn tegenstander wel toevertrouwd. Dat betekent dat rond 14.15 uur rekening moeten houden met één verliespunt.

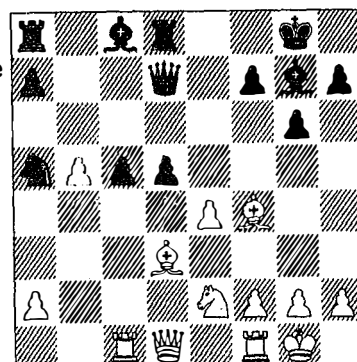

3. Van de Lijn - Smit

4. De l'Ecluse - Smeele

Bord 4. Ha, daar heb je Han de l'Ecluse. Hij draait ook dit seizoen op volle toeren en heeft een vaste plaats op het vierde bord. Thunderbird 4, zeg maar. Han is een schaker die precies zo speelt als hij is; degelijk, betrouwbaar en uitermate belezen. Kijk maar eens naar zijn stelling na de 11e zet, diagram 4. Een kenner ziet direct dat dit een stelling van Han is. Hij zet zijn stukken op de juiste velden, een keurig pionnetje op h3 en zwart kan verder omvallen, zoiets.

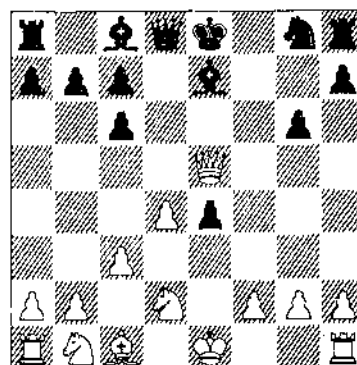
5. Baltus - Lith

Op bord 5 speelt Rik Lith weer mee. Na 16. .. exd5 is diagram 5 ontstaan. Het is duidelijk dat dit nog alle kanten opkan. Rik speelt snel en heeft al een flinke voorsprong in tijd.

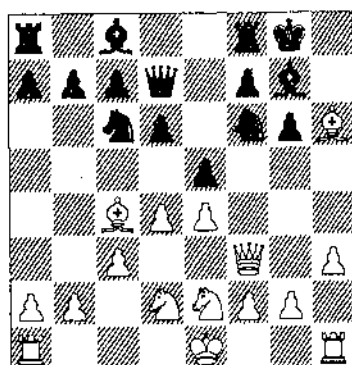
Bord 6, Michel Kahn. Michel is na 9. Dxe5 in de volgende merkwaardige stelling terecht gekomen. Dat gebeurde na 1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 Lc5; 4. c3 f5; 5. d4 fxe4; 6. Lxc6 dxc6; 7. Pfd2 Le7; 8. Dh5+ g6; 9. Dxe5 ..., zie diagram 6.

Zijn tegenstander trekt voor zijn negende zet maar liefst een half uur uit! Hij besluit dan een pion te offeren met 9. ... Pf6; 10. Pxe4 0-0.

Van Michel horen we dat hij het lang geen gek besluit vind. In hoeverre de theorie hier nog iets mee te maken heeft, weet ik niet.

6. Kahn - A. Sibbing

7. Van de Heijden - Van Steenis

Bord 7, Joost van Steenis. Hemeltje, wat gebeurt daar allemaal?

Lieve deugd! Rond twee uur speelt Joost de opmerkelijke zet 10. ... 0-0. Wit bedenkt zich niet en slaat op h6, 11. Lxh6, zie diagram 7. Na 11. ... Lxh6 en 12. Dxf6 is Joost weer aan de beurt. Hij verjaagt met 12. ... Lg7 de dame. Die vlucht naar g6, 13. Dxg6. Hier kan ik niet meer naar kijken, ik ga maar weer achter de bar staan. Even later vertelt Elwin dat hij van Joost gehoord had dat deze het allemaal gezien had. Nou en? Ik heb het ook allemaal gezien, is dat tegenwoordig al bijzonder?

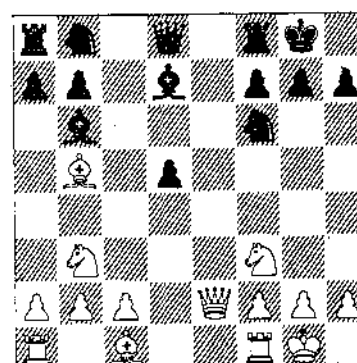
Nee, legt Elwin uit, Joost heeft het vooruit gezien, het was een dubbel pionoffer! Daar heb ik niet van

terug, was het dat! Maar waarom lijkt Joost dan nu verloren te staan, in plaats van, bijvoorbeeld, gewonnen? Nu ja, niet elk pionoffer pakt goed uit en vooral met die dubbele moet je erg uitkijken vandaag de dag.

Wanneer op de 21e zet ook Joost zijn f-pion met de noorderzon vertrekt, kan ik dat alleen maar logisch vinden, wie Adelaar zegt moet ook Bedelaar zeggen.

Aan bord 8 speelt Guido Royakkers. Hij begon het seizoen erg matig maar heeft net tweemaal gewonnen. Een franse afruilvariant. Er lijkt in de diagramstelling weinig aan de hand, wit is aan zet. Toch krijgt Guido gaandeweg de partij een onbehaaglijk gevoel over zijn stelling dat naarmate de partij duurt alleen maar sterker wordt.

Het zal helaas blijken dat hij gelijk krijgt; zijn tegenstander is inderdaad bezig een minimaal voordeeltje uit te bouwen.

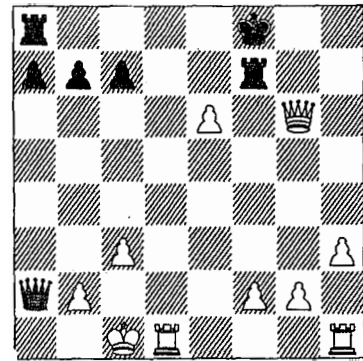
8. Royakkers - De Beurs

15.00 uur: Het barkeepen zit mij bepaald in het bloed, dat merk ik wel. Met zwier en verve schuif ik mijn klanten een consumptie onder de neus en heb al snel in de gaten wie er telkens een nieuw glas verlangt zonder de moeite te nemen het oude in de gaten te houden. Han de l'Ecluse drinkt deze dag vier pijpjes Grolsch en heeft daar 4 glazen voor nodig! Hier moet ik streng tegen optreden, tenslotte wordt het mijn afwas en na de derde keer krijgt hij geen glas meer.

Stefan Steemers arriveert, hij heeft voor mij een NRC-Handelsblad bij zich. Er komt in het cryptogram altijd wel een omschrijving voor die op de wedstrijd lijkt te slaan, het is nu 1. horizontaal: 'De uitslag is niet zeker! (9). Beslist vul ik onbeslist in, we mogen het echter niet hopen.

Inmiddels meldt Guido dat zijn tegenstander definitief actiever staat, hij was er al bang voor. Joost vliegt bergafwaarts, hij geeft tijdens deze eenzame af-daling geen kik, dat moet gezegd. De algemene indruk is nu dat Caissa iets slechter staat. Nog twee uur voor de 1e tijdcontrole. Guido merkt op dat BSG een zeer geconcentreerde indruk maakt, dat is goed gezien. Zonder twijfel hebben ze zich op deze wedstrijd goed voorbereid. Of ook hun tweede team door sponsor Baldwin wordt betaald weet ik niet.

15.20 uur. Grote consternatie! Joost lijkt na een blunder van zijn tegenstander eeuwig schaak te kunnen houden. Lukt het hem weer?! De spanning is groot, we durven nauwelijks te speculeren of het werkelijk zo is. In diagram 9 speelt wit letterlijk de enige zet die niet goed is 26. e6?? Joost begint maar eens: 26. .. Da1+; 27. Kc2 Tf2+; 28. Td2 Txd2+; Kxd2 Dxb2+. We zijn dermate gelijkwaardig aan BSG 2 dat de wedstrijd zeer wel met een half punt beslist kan worden.

9. Van de Heijden - Van Steenis

Dan de tweede verrassing. Robbert is zijn brood vergeten! Zo zie je maar weer, er is in het leven werkelijk niets zeker. Hij bestelt een broodje kaas en steekt het torpedovormige kadetje in zijn mond, het is geen gezicht.

15.50 uur. Rik speelt remise. Na een enerverende partij blijft er een dame-eindspel over waar niet meer naar gekeken hoeft te worden. Rik heeft nog een vol uur denktijd over, zijn tegenstander haalt net de 40e zet.

Errit Petersma arriveert. Hij maakt deze remise nog net mee en zal wellicht zijn deel van dit verslag ermee openen. Als we het verlies van Daan en de remise van Joost meerekenen staan we nu met 1½-1 achter.

Juist wanneer ik streep onder mijn aantekeningen wil zetten stoot Stefan mij aan. Hij lijkt een beetje ontdaan. "Kijk eens naar de tegenstander van Robbert", zegt hij. Ik kijk, maar zie niets bijzonders. "Zie je niet de enorme gelijkenis met André Bach?", wil hij weten. Ja, nu hij het zegt, dat zie ik wel, maar wat dan nog? "Het is de Broer!", sist Stefan nu, "het is zijn Broer!!".

Ik sta paf. Het is zijn broer! Ik denk aan de vele verhalen die André aan dit geheime familielid gewijd heeft in Caissanieuws. Eerbiedig bekijk ik deze vleesgeworden mythologische verschijning.

Het cryptogram ligt voor me op de bar. "Eén frisdrank, graag", zegt Helmer Wieringa, "vier letters en het begint met een C".

xxxx

Vrijdag 12 april 1991. Met wind tegen op mijn Caissa-ros op weg naar de derde ronde van het Dameskampioenschap van de SGA, dat in de sportaccommodatie De Pijp wordt verspeeld, bedenk ik op het Weteringscircuit dat ik best even langs het Oranjehuis kan fietsen, waar vrijdagavond de vereniging ENPS/HWP schaakt en bridged en de bar die avond sinds kort wordt beheerd door Jeroen Hoogenboom. (Ik onderstreep zijn naam en ook die van anderen niet. In een verslag moet niet teveel worden onderstreept of gecursiveerd.) Ik mag Jeroen daar zeer toevallig betrappen op het schrijven van een brief. Achter de bar. Aan mij. De brief dient de eerste 3½ pagina van ONS verslag te begeleiden. Jeroens aandeel is dus al klaar, alsof Caissanieuws morgen verschijnt. Als ik de bladzijden de volgende morgen op mijn zonnige balkonnetje wil gaan lezen, merk ik dat pagina 2 ontbreekt. Ik bel Jeroen op. Hij heeft het ook geconstateerd. Een half uur later komt hij me het ontbrekende A-viertje overhandigen. Hij moest toch boodschappen doen. Ik bewonder zijn vette letter. "Heb je een nieuwe tikmachien? Met een bolletje, of zo, misschien?" Hij lacht. "Nee, ik typ de namen gewoon een paar maal over, op dezelfde plek dus. Dan wordt het vet."

Maar laten we in godsnaam teruggaan, drie weken.

Een oningewijde zou - zo tegen half vijf zaterdagmiddag 23 maart in de analyseruimte (dinsdagavond het rokerszaaltje, voorheen het niet-rokerszaaltje) - het geplapper van de heren Van Steenis en Van der Heijden, een licht ontvlambare evenknie van ons bord 7, misschien als bekvechten op hoog niveau bestempelen. Maar het was altemeerder geweeeklaag, met de Bussum-speler als duidelijke winnaar. Ik mocht het, steeds beter gehumeurd rakend, letterlijk uit zijn mond optekenen: "Vreselijk. Dat stomme spel. Verschrikkelijk. (...) Alles had gewonnen". Genoemde heren waren kort tevoren remise overeengekomen, een voor Caissa tevreden stellend resultaat van een larserijke pot.

De stand is 1-1.

16.35 uur. De 1'Ecluse wint buitengewoon fraai. De topscorer (vorig jaar in de derde klasse van de KNSB $7\frac{1}{2}$ uit 9 en nu $5\frac{1}{2}$ uit 7 in de tweede klasse) slaat opnieuw toe. Moge Han dinsdagavond nog wel eens de indruk wekken een Elo-rating van 1825 te bezitten, zaterdagmiddag zou je hem op 2225 schatten. Even fijntjes uitgevoerd als onverbiddelijk voert hij een geheel doorgerkende en kunstzinnige 'grande combination' uit. Waarna de stemming onder aanvoering van onze Eljamin ronduit optimistisch kan worden genoemd.

De stand is 2-1.

Inmiddels loopt het tegen vijven en kondigt de onvermijdelijke tijdnoed-fase zich aan. In dit verband lijkt het misschien aardig de positie(s) van Jeroen even onder de loep te nemen. In de eerste plaats is hij wedstrijd-leider, een functie die onder andere met zich meebrengt dat hij gedurende woeste tijdnoedduels de zetten noteert met het oog op een eventuele reconstructie na de 40ste (en 70ste) zet. In de tweede plaats, zo heeft u kunnen lezen, is hij kroniekschrijver. En in de derde plaats figureert hij vandaag als barkeeper. Omdat ik zo bang ben dat deze rollen af en toe onverenigbaar zullen zijn, vraag ik Jeroen geïnteresseerd of hij tijdens die fase de klokken en notatieblaadjes in de gaten houdt. "Natuurlijk, dat behoort tot de taken van de wedstrijd-leider." "En de bar dan?", zo durf ik nog verder te vragen. "Die is dan dicht", zo luidt het koeltjes. Hij wijst me op een raar geval op de bar. Op de binnenkant van de bovenklep van een doosje solidariteitstheezakjes heeft hij de tekst I.V.M. TIJDNOOD TIJDELIJK GESLOTEN gekalligrafeerd. Niemand bestelt.

Wat is er in de zaal aan de hand? Ik zie Dick Paulis, Rob Wildschut, Robert Kikkert, Pim Zonjee, Hans de Heer en Diederick van Rappard rondlopen. Het kersverse lid Joost Sluis blijkt een buitengewoon cryptogramtalent te zijn. Omdat wij achter de wedstrijd-leiderstafel collectief zitten te knoeien, helpt hij ons door de woorden, terwijl de NRC voor hem op zijn kop ligt, te noemen die het moeten zijn. Er zijn ook jonge, vrouwelijke pupillen van Ed Sibbing, de tegenstander van Robbert, aanwezig. En wie zien wij daar: Adriënne Cramer, vriendin van ons eerste bord. Wat kan er nog misgaan? Robbert en Michel hebben een pluspion. Aran heeft een minoriteitsaanval op de damevleugel met succes uitgevoerd. De materiaalverhouding op het bord van Guido is grillig geworden. En Daan?

17.05 uur. Guido verliest. Misschien is het allemaal toch al verkeerd gegaan bij Pe4: in het vroege middenspel. In elk geval creëert tegenstander De Beurs verschillende matdreigingen. De stand is 2-2.

17.07 uur. Daan verliest. Het eindspel is niet te houden. De stand is 2-3.

Maar de stemming lijkt niet kapot te grijpen. We halen tenminste $2\frac{1}{2}$ punt uit de resterende 3 partijen, juist voldoende voor de winst. Maar wint Robbert dan niet? Nee, de pluspion is hier niet voldoende. Om half zes zijn aan diens bord geen van beide spelers te bekennen. Robberts klok loopt. Nadat Ed Sibbing het toilet heeft bezocht en even in de hal blijft hangen, komt Robbert met een ter hoogte van zijn taille uitgestoken hand naar hem toe. Ook Ed maakt nu een hand vrij. De handen stevenen op elkaar af en drukken elkaar ter hoogte van de drempel. De stand is $2\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$.

18.05 uur. Michel Kahn wint na 51 zetten van Ton Sibbing, die Michel al-lerminst verraste met de Cordel-variant van het Spaans. De wijze waarop de witspeler het eindspel met een pion meer naar winst voert is bewonderenswaardig. De stand is $3\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$.

Wieringa en Köhler resteren, in aanwezigheid van zo'n 20 spelers en toeschouwers. Na elke tik op de Koopmansklok zwermt men naar bord 1. Na zessen begint Aran royaal achterover te leunen, van shag en pils voorzien. Hij geniet zichtbaar van zijn gewonnen stelling. "Ik zal je wel even laten zien hoe je dat wint", zo horen we hem denken. Arme Wieringa, de leermeester.

Wanneer deze voor de tweede maal in tijdnood raakt en mat onvermijdelijk schijnt, reikt hij Aran de hand.

18.37 uur. Een klein applaus is Arans deel. Hebben we dat ooit meegemaakt?

De stand is $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$.

CAISSA 1

BSG 2

1. Aran Köhler	-	H. Wieringa (2148)	1 - 0
2. Robbert van het Kaar	-	E. Sibbing (2203)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
3. Daan Smit	-	D. van der Lijn (2097)	0 - 1
4. Han de l'Ecluse	-	F. Smeele (2117)	1 - 0
5. Rik Lith	-	P. Baltus (2153)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
6. Michel Kahn	-	A. Sibbing (2000)	1 - 0
7. Joost van Steenis	-	C. van der Heijden (2032)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
8. Guido Royakkers	-	P. de Beurs (1973)	0 - 1
			$4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$

Omdat het Caissa 1 de vorige maal daar zo goed is bevallen, wordt weer voor de door Ali gedreven pizzeria Venedik op de Rozengracht, pal onder de woning van secretaris-penningmeester Piet Jonkman, gekozen. Het is lang geleden dat ik mee kon eten met de Heren. (En vervolgens mee kon gaan naar schaakhuis Gambiet.) Ook Elwin, Diederick en Rob Wildschut eten mee. Dat we met z'n elfen niet aan één tafel kunnen zitten mag de pret niet drukken. Want dat hebben we. En zullen we in Gambiet kwadrateren.

Nooit heb ik de spelers van Caissa 1 zo uitgelaten meegemaakt als die gedenkwaardige avond. Stefan Steemers komt tegen middernacht zelfs kijken. Naar ons, zal ik maar zeggen. Uiteraard worden de partijen nog even kritisch nagespeeld. Zo kunnen we ons, in alle 'rust', verlustigen aan de prachtige pot van Han. De partij van Michel blijft mooi overeind staan, hoewel zijn tegenstander, Ton Sibbing, die later op de avond ook present is, natuurlijk kanttekeningen zal plaatsen, met name bij de opening. Hoe later het wordt, hoe idioter het vertoonde spel van Joost wordt gediagnostiseerd.

Traditiegetrouw zijn ook spelers van andere clubs aanwezig of lopen binnen. Het eerste team van Max Euwe/Morphy heeft de belangrijke wedstrijd tegen ZSG gewonnen en kan door de volgende wedstrijd tegen Haren te winnen aan degradatiegevaar ontsnappen. Tal 1 wint de 'degradatiewedstrijd' van Amstelveen 2. Maar Caissa weet zich te laven aan de bewonderende uitroepen van Jan en Alleman. Leon Pliester (HSG) arriveert en laat zijn overwinning op Pieterse (BSG 1) zien. Lohuis/De Variant (met Albert Blees - remise met Knoppert - en Gert Jan de Boer - winst op V.d. Tuuk) verliest in de Hoofdklasse met 4-6 van Utrecht en heeft nog één matchpunt nodig om niet te degraderen. En Caissa lijkt maar steeds dat andere woord in gedachten te hebben: promoveren.

Twee dagen later hoor ik dat Aran zijn overwinning op Wieringa 14 maal heeft laten zien.

Errit Petersma

2A		2B		2C	
Utrecht II	7 13 38,5	DOS/Nieuw West	7 12 36,5	De Pion	7 12 34,5
ASV	7 8 31,5	Caissa	7 12 32	DD II	7 9 30,5
ESGOO	7 8 29,5	Baldwin/BSG II	7 10 36	Vianen	7 9 30,5
ZSC/Saende	7 8 29,5	Purmerend	7 9 31	SMB II	7 9 29,5
Amersfoort	7 8 28	LSG II	7 7 30,5	Eindhoven II	7 8 29
Weenink	7 8 26,5	Bloemendaal	7 6 27,5	Groothoofd	7 8 28
HSG II	7 6 26	TAL II	7 6 25	PION	7 6 28
MEMO	7 6 26	Utrecht III	7 5 24,5	HWP(SvG) II	7 5 26
ZSG	7 5 28,5	Phil Leiden II	7 3 22,5	Schaesberg	7 4 25,5
Haren	7 0 16	WGM II	7 0 14,5	OSV	7 0 18,5

Benauwde remise tegen Bloemendaal (een haastig verslag)

Met de schrik vrijgekomen, heet dat. Vooraf zag het scenario er als volgt uit: we winnen van het niet zo sterke Bloemendaal en spelen daarna gelijk tegen het gevaarlijke Purmerend. Resultaat: promotie naar de 1e klasse KNSB. Noodgedwongen zijn de bedrijven nu omgewisseld. We zullen op 11 mei in Purmerend moeten winnen.

Zaterdag 20 april was de dag van de grote nivellering. Spelers met een tot nu toe matige score wonnen, topscorers verloren en de middenmoters mootten door. Rik Lith was als eerste klaar. Hij speelde de partij als het snelle broertje van Anand, kreeg nog een beter eindspel ook, maar twee -ook weer erg snelle- bokken gaven Bloemendaal een punt kado. Waarschijnlijk was het toen nog geen vier uur. Joost van Steenis zorgde voor evenwicht. De opponent begreep niets van een Koningsindisch-achtige stelling en werd kansloos weggeschoven. Toen was echter al duidelijk dat we onze dag niet hadden. Michel Kahn en Guido Royakkers stonden weliswaar goed, maar topscorers Aran Köhler en Han de l'Ecluse gingen verliezen, terwijl de stellingen van Daan Smit en mij op zijn best ingewikkeld waren.

Een klopgeest zorgde inmiddels voor irritatie. Boven vond ergens een verbouwing plaats en het afkrabben van de muren werkte in toenemende mate op de zenuwen. Uiteindelijk zijn we naar het zaaltje aan de straatkant verhuisd. Ik geloof niet dat de operatie veel invloed op de partijen heeft gehad.

Guido won inderdaad. Zorgvuldige manoeuvres van toren en dame tegen een verzwakte zwarte koningsstelling gaven uiteindelijk de doorslag. Han verloor. Een verschrikkelijke pionzet versnelde zijn einde. Aran had de stelling misschien iets te snel opengegoid, offerde min of meer gedwongen de dame tegen een handvol hout, maar kon verlies niet voorkomen. Ik wierp af en toe ongeruste blikken op het bord naast mij, waar Daan overrompeld dreigde te worden. De tegenstander was zo dom één kansje weg te geven en zoals bekend heeft Daan daar genoeg aan. Uiteindelijk ging niet Daan, maar de Bloemendaler eraan.

En toen stond het dus 3-3. Michel en ik ploeterden voort, terwijl de rest zuipend en vluggerend in de grote zaal vertoefde. Aldaar werden grappen en grollen gemaakt over de 4-4 uitslag, 'die al lang was afgesproken'. Aran claimde uiteindelijk de rol van autor intellectuelis van wat dus nu voortaan de Sosonko-Leuw-Köhler constructie genoemd moet worden: twee teamleiders schudden elkaar de hand en vier spelers merken dat het afgelopen is. Op dat moment stond Michel al wat minder en was het maar de vraag of ik nog winstkansen had. De beslissing om twee remises te verordonneren was mijns inziens geen slechte uitkomst.

De ontsnapping werd door maar liefst 14 personen besprenkeld in 'drankje van het huis'-pizzeria Venedik. Hoe laat het in Gambiet geworden is moet u aan iemand anders vragen.

Gedetailleerde uitslag Caissa 1 - Bloemendaal 1 4-4 (20.4.1991)

1. A. Köhler	0-1 B. Go	5. R. Lith	0-1 G.vWezel
2. R. van het Kaar	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ M. Rijnbergen	6. M. Kahn	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ J. vZandwijk
3. D. Smit	1-0 R. Duijn	7. J. van Steenis	1-0 F. vCasteren
4. H. de l'Ecluse	0-1 R. Bakker	8. G. Royakkers	1-0 N. Kikkert

CAISSA 2 - DOS/NIEUW WEST 2: 7-3. (5.2.1991)

1. E. Mastenbroek	1-0 R. de Vink	6. R. Kikkert	1-0 M. Newland
2. R. Wildschut	1-0 R. Kotmans	7. D. Paulis	1-0 J. van Vuure
3. K. Sterrenburg	0-1 C. Hemmers	8. J. Leijen	0-1 J. Brugge
4. G. Sanderse	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ J. Schuur	9. D. vRappard	1-0 A. Ligteringen
5. M. Nieuwenhuis	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ J. Legrand	10. E. Osterwald	1-0 H. Coppen

CAISSA 2 - WATERGRAAFSMEER 3: 6-4. (12.3.1991)

1. E. Mastenbroek	1-0 B. Deuss	6. R. Kikkert	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ G. Dinsbach
2. D. Kamphuis	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ R. vSanderen	7. D. Paulis	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ W. Janse
3. M. Nieuwenhuis	1-0 R. van Gompel	8. D. vRappard	1-0 Miljanic
4. G. Sanderse	0-1 L. van Aalderen	9. J. Leijen	0-1 B. de Jong
5. M. Nusink	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ C. Nota	10. E. Osterwald	1-0 W. Simons

Analyses
Elwin Osterwald & Diederik van Rappard

Elwin Osterwald (1823) - Walter Simons (1804)

Caïssa II - Watergraafsmeer III, 12 maart 1991

Frans, Tarraschvariant

1.e2-e4 e7-e6 (Reeds de beslissende fout.)

2.d2-d4 d7-d5

3.Pb1-d2 Pg8-f6

4.e4-e5 Pf6-d7

5.Lf1-d3 c7-c5

6.c2-c3 Pb8-c6

7.Pg1-f3 Dd8-b6

8. 0-0 Lf8-e7

9.a2 -a3 (Beter is 9.dc: Pc5: (9...Lc5: 10.De2 gevolgd door Pb3-d4) 10.Lc2 Dc7

11.De2 met een klein voordeeltje voor wit vanwege veld d4 - Aran Köhler.)

9.... c5xd4

10.c3xd4 Pc6xd4 (Zwart gaat alsnog op het pionoffer in. Simpler en veiliger was

10... 0-0 gevolgd door 11... f6 met ongeveer gelijk spel - EO.)

11.Pf3xd4 Db6xd4

12.Pd2-f3 Dd4-b6

13.Dd1-a4 0-0

14.Da4-g4 f7-f5 (Zwart moet wel op de een of andere manier zijn koningsvleugel verzwakken, anders krijgt hij Lh6 om z'n oren. Op 14... g6 komt 15.h4! met goeie aanvalskansen - EO.)

15.e5xf6 e.p. Le7xf6 (Na ongeveer een half uur nadenken gespeeld. Na 15... Pf6:

16.Dh4! (dreigt Lh7:+) heeft zwart twee mogelijkheden: 1: zwart speelt de loper weg:

16... Ld6 17.g4! met goede aanvalskansen, bijvoorbeeld: 17...e5?! 18.g5 e4 19.gf: ed:

20.Pg5 h6 21.f7+ Kh8 22.Pe6! met winst - DvR. Mogelijkheid 2: zwart dekt de loper:

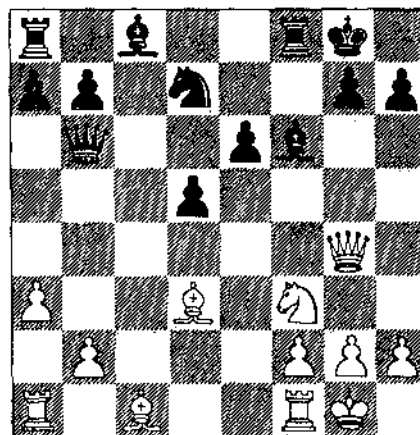
16... Dd8 17.Lg5! g6 (17... h6 18.Lh6: gh: 19.Dg3+ Kh8 20.Pe5! met winst - Rob van

Gompel) 18.Pe5 met neiginkjes op g6, zoals 18... Ld7 19.Pg6: hg: 20.Lg6: met winst -

DvR. Na 15... Tf6: gaat het nog sneller, namelijk 16.Lg5 Tf7 17.Dh4 met

uuuuuuuuuuuuuuuu - EO.) DIAGRAM

16.Dg4-h5 (Na zo'n twintig minuten nadenken gespeeld. Waarschijnlijk staat zwart hier al verloren.)

16... h7-h6 (16... g6 is ook geen lolletje: 17.Lg6: hg: 18.Dg6+ Kh8 (18... Lg7
19.Lh6 Tf7 20.Pg5 Te7 21.Dh7+ Kf8 22.Dh8 mat - EO) 19.Lh6 Db2: (19... Dd8
20.Pg5; 19... Tg8 20.Dh5, beide met winst voor wit) 20.Tab1 Da3 (20... Dc3 21.Tfc1)
21.Pg5 met winst - EO.)
17.Dh5-g6 (zwart staat machteloos tegenover de witte aanval. Er volgde nog:)
17... Pd7-e5
18.Pf3xe5 Lf6xe5
19.Lc1xb6 Db6xb2 (Een dode mag alles eten.) (En een terdoodveroordeelde mis-
20.Lh6-g5 Le5-f6 schien ook?, red.)
21.Dh5-h7+ Kg8-f7
22.Ld3-g6 Kf7-e7
23.Dh7xg7+ en zwart gaf op; hij verliest het halve bord.

HET TWEDE **KAMPIOEN !!**

Jocst van Steenis

Ik ben dit jaar wel teamleider geweest van het tweede maar ik weet nog steeds niet wat een non-playing captain moet doen - zeker niet bij een individuele sport als schaken waar je je zelfs kan afvragen waarom er teams gevormd worden. Maar ondanks mijn onwetendheid heb ik het kennelijk goed gedaan want we zijn kampioen geworden. En dat wordt op een zekere waarde geschat want ik ben voor de laatste wedstrijd per auto (van Dick) naar de speelzaal vervoerd.

De laatste wedstrijd was tegen het vierde van Amstelveen. We moesten winnen omdat onze enige concurrent waarschijnlijk net van ons derde ging winnen. De twee invallers - Micha Leuw voor Rob Wildschut en Rob Schaper voor Kees Sterrenburg (terwijl Gerard Sanderse op vakantie was) maakten het team niet echt zwakker. De tegenstander had meer invallers dus zou het van een leien dakje moeten gaan. Voor de helft ging die uitspraak zonder meer op. Na een uur waren er een paar minder staande partijen maar zeker een stuk of vijf stonden goed, beter, nog beter of vrijwel gewonnen.

En tegen half elf kwamen de goede positieve uitslagen binnenlopen. Onze topscoorder Diederik van Rappard haalde het eerste punt binnen net zoals hij in de andere zes wedstrijden ook meestal snel een vol punt had gescoord. Alles heeft hij gewonnen: 7 uit 7 !!

Daarna volgde aan het derde bord Martin Niewenhuis die in het middenspel de tegenstander na twee pionoffers via de zwarte velden vermorzelde. Deze partij wordt hieronder weergegeven.

De andere Martin (Nusink) maakte het derde punt en Elwin Osterwald (6 1/2 uit 7!) en invaller Rob Schaper stonden ook zo goed als gewonnen. Dat was dus 5-0, een uitslag die inderdaad om een uur of 11 bereikt werd. Maar ja, vijf was nog niet genoeg en het laatste halfje was nog zeer onduidelijk.

Eisse Mastenbroek was een toren kwijt geraakt en stond verloren hoewel de partij na de 40ste zet voorlopig in afwachting van de rest gestaakt was. Met Rob Kikkert ging het ook steeds minder en Dick Paulis - een van onze topscoorders - liet het de hele partij ook al afweten. Dat zag dus naar 5-3 uit. Bovendien was Donald Kamphuis de eerste geweest waarvan terecht gedacht kon worden dat het punt naar de tegenstander zou gaan. Alleen Micha gaf nog wat hoop maar erg best stond ook hij niet.

Waar moest het bevrijdende halve puntje nu vandaan komen?

De tijdnoodfase brak aan. Donald was daar al voorbij maar hij was via een stuk tegen twee pionnen terecht gekomen in een schijnbaar hopeloos eindspel van een toren tegen twee stukken en een pion. Maar hij stond toch iets beter dan voorheen.

Bij Micha klaarde het ook iets op maar toch Plotseling kreeg hij de kans om op c3 een gedekte vrijpion te creëren. De hoop op een halve punt stak zijn kop op maar er was nog een vervelende tijdnood. Daarin offerde zijn tegenstander pardoos een kwaliteit voor een mogelijk gevaarlijke aanval. Niemand kon overzien wat daar het gevolg van kon zijn en Micha had nog maar een minuut of zo voor de laatste vijf zetten.

Maar wonderen zijn de wereld nooit helemaal uit. Donald bleef actief doorspelen en putte daardoor zijn tegenstander zo uit dat hij zo maar een pion kado kreeg. Dat was voor zijn tegenstander te veel. Zonder iets aan zijn teamgenoten te vragen stak hij zijn hand uit : Remise? Donald keek even naar mij en maar wist dat hij met zijn halfje het kampioenschap bezegelen zou. Een pleister op de toch wat magere score die hij - weliswaar aan een vrij hoog bord - gehaald heeft. De partij van Micha was niet meer van belang en zeker niet meer toen bleek dat het kwaliteitsoffer gevaarlijker scheen dan het in werkelijkheid was. Er werd remise overeengekomen en we winnen met 6-4.

De brug naar de KNVB-competitie is neergelaten en Caissa kan over die brug naar voren. We horen plotseling tot de 25 clubs die meer dan één team in de landelijke competitie hebben. (In Amsterdam zijn dat Amstelveen, Tal en WGM). Volgend jaar met twee teams op zaterdag. Maar dan moet er wel wat meer publiek komen. Zowel vrijdagavond bij het tweede als de volgende zaterdag bij het eerste - dat promotiekansen heeft - kwamen nog geen tien andere leden kijken. En we hebben toch meer dan 100 leden!

Tenslotte zonder commentaar de mooiste partij van deze laatste avond: Martin Nieuwenhuis met wit aan het derde bord tegen J. Spinhoven:

1. d4 Pf6 2. c4 c5 3. d5 b5 4. cb5: a6 5. Pc3 ab5: 6. e4 b4 7. Pb5 d6 8. Lf4 Pbd7 9. Pf3 Ph5 10. Lg5 Da5 11. Pd2 Phf6 12. Pc4 Dd8 13. e5 Pe5: 14. Pe5: de5: 15. d6 ed6: 16. Lf6: gf6: 17. Dd5 Ta6 18. Lc4 Le6 19. Db7 Db6 20. Pc7+ Dc7: 21. Dc7: Lc4: 22. b3 Ld3 23. Td1 en zwart gaf op.

Ad Biewenga (1780) - Diederik van Rappard (1880)
Caissa II - Amstelveen IV, 19 april 1991
Gesloten Siciliaans

1.e2-e4	c7-c5
2.Pb1-c3	g7-g6
3.g2-g3	Lf8-g7
4.Lf1-g2	Pb8-c6
5.d2-d3	e7-e6
6.f2-f4	Pg8-e7
7.Pg1-f3	0-0

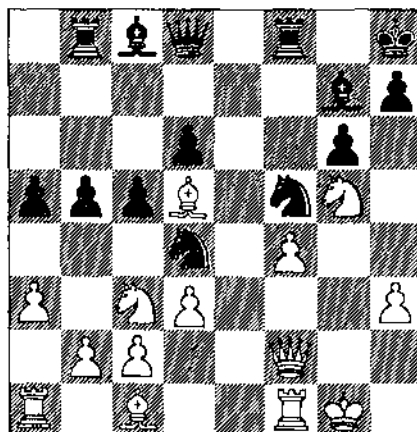
8.0-0 d7-d6 (8... d5 is ook mogelijk, maar ik wilde liever mij bekende stellingen op het bord houden - DvR)

9.h2-h3 (Inleiding tot een slecht plan. Beter was het naar bekende stellingen over te gaan met 9.Le3)

9... Ta8-b8

10.g3-g4? (Een bekende strategische blunder in dit soort stellingen. Beter was alsnog 10.Le3)

10... f7-f5! (Zwart staat al iets beter. De volgende zet van wit vergroot het zwarte voordeel alleen maar.)

11.g4xf5? (Dit is helemaal verkeerd. Beter was weer 11.Le3 of 11.Ld2.)
 11... e6xf5 (Zwart kan wit nu op elk moment hangende pionnen bezorgen met fe:, waarna hij duidelijk beter zou staan.)
 12.a2-a3 (Na twintig minuten kwam deze poging nog iets van de witte stelling te maken op het bord.)
 12... b7-b5
 13.Dd1-e1? (Wit blijkt geen bal van het gesloten siciliaans te snappen, anders had hij hier wel 13.Tb1 gespeeld, om 13... a5 met 14.a4! op te vangen, bijvoorbeeld 14... b4 (14... ba: 15.Pa4: gevolgd door 16.b3 en de zwarte aanval op de damevleugel zit op een dood spoor) 15.Pb5 La6 16.c4! en de damevleugel zit dicht. Pas later vond EO op 13.Tb1 het interessante 13... c4!?, en zwart staat nog steeds beter.)
 13... a7-a5 (Zwart stoomt nu door op de damevleugel.)
 14.e4xf5? (De witspeler is blijkbaar een aanhanger van de Zwitserse-kaasjes-strategie.)
 14... Pe7xf5
 15.Pf3-g5 Pc6-d4
 16.Lg2-d5+ Kg8-h8 DIAGRAM
 17.De1-f2???? (Na acht minuten nadenken deze verschrikkelijke blunder. Beter was 17.Tf2, maar na 17... Lb7 wordt je niet echt jaloers op de witte stelling.)
 17... Pd4-b3 (Kassa!)
 18.Kg1-h2 Pb3xa1
 19.Pg5-f7+ Tf8xf7
 20.Ld5xf7 Lg7-d4
 en wit gaf op. (Na 21.Dg2 b4 22.ab: ab: 23.P* b3! bevrijdt zwart zijn paard op a1 en staat een stuk voor - Martin Nieuwenhuis.)

Gedetailleerde uitslag Amstelveen 4 - Caissa 2: 4-6 (19.4.1991)					
1. K. vOolder	1-0	E. Mastenbroek	6. A. de Hart	1-0	R. Kikkert
2. N. Louter	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	M. Leuw	7. M. Harmsen	1-0	D. Paulis
3. J. Spinhoven	0-1	M. Nieuwenhuis	8. A. Biewenga	0-1	D. vRappard
4. P. vVelzen	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$	D. Kamphuis	9. G. de Hoop	0-1	E. Osterwald
5. J. Eggelte	0-1	R. Schaper	10. P. Polhuis	0-1	M. Nusink

HET DERDE

(PROMOTIEKLASSE)

Een heel eenvoudige zet, een torenzet.

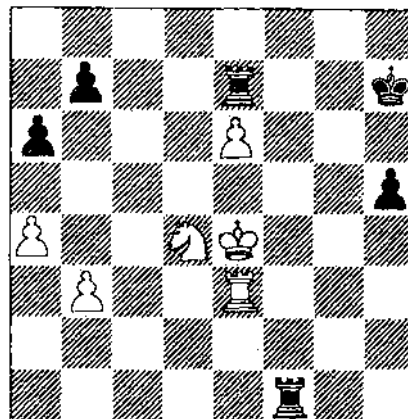
DOS/NW II - Caissa III : deel 2

Guido Royackers

Robert-Jan Schaper had nog een afgebroken wedstrijd tegen R. Kotmans van DOS/NW. Robert-Jan had de stelling al bekeken en gezien dat een bepaalde torenzet winstkansen behield. Er werd onder werktijd via de telefoon nog enkele varianten bekeken en de zaak was duidelijk. Robert-Jan's zet is winnend. Bij DOS/NW dachten ze er anders over en vooral het eerste. De winnende torenzet was geheel overzien door het eerste team. De tegenstander dacht na de torenzet een behoorlijke tijd. Robert-Jan kreeg de variant die we samen hadden voorbereid op het bord en het punt was snel binnen.

De redactie van Caissanieuws is natuurlijk op zoek gegaan naar deze 'mysteriösen Turmzug'. Robert Jan Schaper gebeld. Hij bevestigt Guido's verhaal. De torenzet was door hemzelf ontdekt, op zoek naar winnende varianten. Dat de zet aan de aandacht van DOS/Nw. is ontsnapt is zeer merkwaardig en slechts te verklaren door het feit dat het wel een zeer simpel zetje is, wie kijkt daar nu naar? Robert Jan Schaper dus, die overigens al eerder in Caissanieuws blijk heeft gegeven van een behoorlijk inzicht in eindspelen.

Het verhaal gaat zo: de diagramstelling was de stelling na het afbreken in de partij R. Kotmans - Robert Jan Schaper. Niet helemaal, want de witte koning stond op d3, maar de zet 1.Ke4 lag nogal voor de hand als de afgegeven zet.

De eerste gedachte was om het natuurlijke 1. .. Kg6 te spelen, met als vervolg 2. Ke5 h4; 3. Kd6 Kf6; 4. Te4 h3; 5. Th4 Td1; 6. Th6+ Kg5. 7. Txh3 met een onduidelijke situatie. Op de derde zet is ook 3. .. Te8 mogelijk, dat had Dos/Nw. geanalyseerd en in hun optimisme zelfs ertoe gebracht de witte stelling als beter te beoordelen. Het Caissakamp achtte de zwarte stelling de betere, maar zat er niet meer in?

Robert Jan: "De zet 1. Ke4 had een consequentie waar bij Dos geen rekening mee gehouden werd, namelijk, de zet heft de dekking van veld e7 op, met andere woorden, de toren op e7 kan spelen!". Aldus ontstond het idee: 1. Ke4 Tg7!

Twee varianten: A. 1. Ke4 Tg7!; 2. Pf5 Tg4+ 3. Ke5 Tg5 (of 3. Kd5 Kg6).
B. 1. Ke4 Tg7!; 2. Kd5 Tg5+ 3. Kd6 Td1; 4. e7 Txd4+; 5. Kc7 Tg8 6. e8D Txd8; 7. Txd8 en het toreneindspel wint zwart.

Variant B kwam op het bord. Robert Jan: "Na 1. .. Tg7 werden de ogen van mijn tegenstander zo groot als schoteltjes. Na twintig minuten had hij een nieuw plan klaar, ik speelde a tempo. Als er niet was afgebroken had ik zeker 1. Kg6 gespeeld, en wat dan? ".

Caissa III - Memo III (5 februari 1991)

Guido Royakkers

1. Jaap van Oosten	- P. Janse	0 - 1
2. Robert-Jan Schaper	- W. van Tuyl	0 - 1
3. André Bach	- Bolhuis	0 - 1
4. Jan Smit	- T. Weyers	1/2 - 1/2
5. Peter Hofman	- Damnier	0 - 1
6. Aldo van de Woestijne	- Wasmoeht	1/2 - 1/2
7. Joop Reiber	- van Staden	1/2 - 1/2
8. Frans Roes	- Frederieks	0 - 1
9. Errit Petersma	- L vd Veght	1/2 - 1/2
10. Evert Blees	- Balkenende	1 - 0
		3 - 7

Voor de wedstrijd werd door enkele mensen nog een pizza genuttigd.

Een flinke nederlaag en de degradatie was na deze nederlaag bijna zeker. Het ging flink mis, behalve op het laatste bord waar Evert als invaller liet zien hoe gewonnen moest worden. Er waren meer spelers die het betere van het spel hadden, maar toch verloren of in remise moesten berusten.

Jaap kwam heel leuk uit de opening, maar vergaloppeerde zich tegen Paul Janse, een oude clubgenoot ('t Pionneke). Robert-Jan was in een theoretisch duel gewikkeld, maar kwam met wit onder druk te staan. André Bach stond de gehele wedstrijd bedrukt. Na enkele moeilijke momenten wist André zelfs in tijdnood het initiatief over te nemen. Hij miste de kans en verloor vervolgens. Jan Smit miste ook een opgelegde kans en moest in remise berusten. Peter verloor na een mislukte aanval. Aldo stond in het begin iets beter, maar wist niet meer dan remise eruit te slepen. Joop daarentegen had wel een betere stelling en miste de winst. Frans stond leuk, maar verloor op een gegeven moment een pion. De afgebroken stelling was niet te houden. Frans gaf daarom op. Errit (met zwart) maakte in de franse opening een klein foutje na een dubieuze opzet van wit. Het spel verzandde in een remise stelling.

Het werd een verdiende 7-3 overwinning voor Memo III en daarmee stelde Memo III zich veilig. Wij hadden nog een kans en dat hield in winnen van de Raadsheer.

Caissa III gedegradeerd.

Guido Royakkers

Na twee jaar triomfen, twee jaar ongeslagen was de promotie-klasse te zwaar voor het derde. De goede vorm van de vorige jaren is verdwenen en hoewel de vechtersmentaliteit wel aanwezig is, blijkt het toch te zwaar te zijn geweest. Vaak staat het derde halverwege de wedstrijd nog aardig, maar zodra het vierde uur nadert, keert het tij.

Ook tegen de Raadsheer, na twee uur voorzag ik een kleine overwinning, maar wat gebeurde er :

De Raadsheer I - Caissa III $6\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$

14 maart 1991

1. van Beemdelust	- Miga Leuw	1 - 0
2. F. Smit	- Jeroen Hoogenboom	1 - 0
3. D. Oudshoorn	- Joop Reiber	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
4. R. vd Aardweg	- Jaap van Oosten	0 - 1
5. M. v. Zwet	- Robert-Jan Schaper	0 - 1
6. B.v. Sterkenburg	- Frans Roes	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
7. H. Amand	- Aldo van de Woestijne	1 - 0
8. J. Geus	- André Bach	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
9. W.v. Vught	- Henk Hofman	1 - 0
10. J. Groot	- Errit Petersma	1 - 0

Zo strandde de aanval van Aldo, die in het begin heel aardig stond. Zijn aanval was echter te dubieus en al spoedig verloor Aldo materiaal. Ook Errit vergaloppeerde zich nadat Errit een mooie stand had opgebouwd. Henk Hofman stond vanaf het begin onduidelijk en kritisch. Heel lang hield Henk stand, maar uiteindelijk sloeg de aanval van zijn tegenstander door. Miga, invaller, stond leuk totdat hij een combinatie over het hoofd zag. Daarna was er geen houden meer aan voor Miga. Jeroen, onze invaller mocht tegen een clubgenoot Frans Smit, maar had met zijn pirc-verdediging niet veel geluk.

Joop Reiber stond de hele tijd beter en brak af in een betere positie. Deze partij gaf Joop later uiteindelijk remise, daar het derde al verloren had. Robert-Jan stond na de opening vreselijk (zijn eigen woorden) maar versloeg zijn tegenstander met een mooie aanval. Frans Roes speelde remise na een tijdje iets beter te hebben gestaan. Jaap won zeer regelmatig, hoe precies weet ik niet meer, maar dat ik van die partij niets meer herinner, zal wel betekenen dat Jaap een goede wedstrijd heeft gespeeld, ik had er blijkbaar geen omkijken naar. André Bach speelde remise, maar heeft toch iets laten liggen in een toreneindspel.

Zo verging het een $6\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ nederlaag en daarmee was de degradatie zeker.

Caissa III - MEMO II
16 april 1991

Wie mocht twijfelen aan de capaciteiten van het derde, had moeten terugkijken naar deze wedstrijd. Er werd weer ouderwets gespeeld. Helaas misschien te laat. De voorbereiding was goed, er werd turks gegeten in een leuk klein restaurant. Eerst bevonden we ons in het verkeerde restaurant, maar uiteindelijk wist iedereen het restaurantje, overigens gekozen na een tip van Frans Roes en Jan Smit, te vinden. De wijn was er in overvloed en het eten voortreffelijk. Maar bovenal werd na enkele glazen gezegd dat er vanavond geschaakt zou worden. Het was namelijk de laatste keer dat ik non-playing captain zou zijn voor het derde. Er werd nog gesproken over de twee succesvolle jaren en het minder succesvolle jaar. Het derde team had een jaar in de promotie-klasse gespeeld.

Na de koffie gingen we naar het schaakgebeuren. De wedstrijd begon iets na 8 uur. Evert Blees was weer invaller en speelde tegen Nirav Christophe, een oude clubgenoot ('t Pionneke). Het rare partij waarbij Evert al snel twee stukken voorstond. De aanval van zijn tegenstander sloeg na een mindere zet niet door. Evert moest nog even secuur

verdedigen en won toen uiteindelijk. Aan bord drie en vier werd goed gespeeld. Aldo won zeer mooi, nadat hij zijn tegenstander continu onder druk hield. Ook Joop was zeer tevreden over zijn partij. Vooral in het middenspel, waar Joop zijn aanval zag doorslaan via een leuke matcombinatie.

Maar op bord 5,6 en 7 ging het minder. Frans Roes wist niet goed om te springen met de draak en moest snel het initiatief overgeven. Frans verloor ondanks zijn trucjes. Henk stond slecht, maar kwam er goed uit. Ergens heeft hij een hele goede (winnende) voortzetting gemist en verloor alsnog. Peter Hofman ook, eerst stond Peter iets minder en even later weer goed. Zijn tegenstander behield echter het initiatief. Peter verloor omdat hij een schaakzet was vergeten. Zijn tegenstander kon toen naar een gewonnen eindspel afwikkelen. André Bach speelde een mooie partij. Zijn aanval leverde twee pionnen op. Echter in tijdnood speelde André minder waardoor zijn tegenstander iets terugkwam. André heeft ergens de winst gemist en de afgebroken partij is remise gegeven. Ook Errit heeft misschien ergens de winst gemist. De hele wedstrijd had Errit het initiatief in handen, maar moest uiteindelijk toch remise geven. Anjo stond in het begin beter, maar liet zijn tegenstander binnen. de afgebroken stelling is duidelijk minder. Als laatste Jan Smit, die lange tijd gelijk stond, maar in tijdnood materiaal verloor.

De gehele wedstrijd zag het er naar uit dat we zouden winnen. Echter het wordt een kleine nederlaag. Toch een waardig slot om nummer twee zoveel weerstand te binnen.

1. E. Blees	- N. Christophe	1 - 0
2. J. Smit	- P. Melford	0 - 1
3. J. Reiber	- J. Repko	1 - 0
4. A. vd Woestijne	- W. Nijenhuis	1 - 0
5. P. Hofman	- A. Moll	0 - 1
6. F. Roes	- C. van der Veght	0 - 1
7. H. Hofman	- I. Polak	0 - 1
8. A. Bach	- E. Dekker	½ - ½
9. E. Petersma	- J. van Banning	½ - ½
10. A. Vlug	- P. Strijbis	0 - 1

Eindstand 6 - 4 voor MEMO II.

De uitslag doet er eigenlijk niet aan toe, omdat het tweede onder leiding van Joost kampioen is geworden in deze promotieklasse.

Langs deze weg wil ik alle spelers die de afgelopen drie jaar voor het derde hebben gespeeld of betrokken zijn geweest bedanken. Met de twee kampioenschappen en een degradatie zijn het leuke en roerige jaren geweest.

HET VIERDE

(2e KLASSE)

Gedetailleerde uitslag Caissa 4 - DOS/Nieuw-West 4: 8-2 (26.2.1991)

1. S. de Vos	1-0 W. v/d Wiel	6. E. Leuw	1-0 H. Everaerd
2. H. Dirks	1-0 H. Faber	7. P. Mug	1-0 P. Schimmelpen.
3. P. Jonkman	0-1 H. van Dalen	8. P. vAmmers	½-½ G. Ligtenberg
4. B. Wijchgel	1-0 E. Bouton	9. A. Troost	½-½ E. Goudsmit
5. P. de Casparis	1-0 H. Spitteler	10. S. Steemers	1-0 P. Vollebregt

HET VIERDE VERPLETTERT.

Kees Sterrenburg

Dat computers niet kunnen schaken dat weten we zo langzamerhand wel. Nee, geen commentaar. Computers kunnen niet schaken. Maar mensen kunnen niet met computers omgaan, althans ik niet. Na jaren op een IBM gewerkt te hebben maakten mijn werk en ik de overstap naar Apple. Het eerste wat je dan doet is je bestanden omzetten. Nou dat ging dus falikant mis, met als gevolg dat ik het verslag van de vijfde wedstrijd van het vierde voorgoed kwijt ben en u dus niet meer kan geven dan een voor-en nabeschouwing. Alsmede de gedetailleerde uitslag. Tyfustechiek.

De vijfde wedstrijd. We speelden tegen **Dos/Nieuw West**, een tegenstander die we niet alleen konden maar ook moesten pakken. Pegasus, tot op dat moment onze grote concurrent, had namelijk een niet onbelangrijk steekje laten vallen. Waardoor we in matchpunten weer gelijk stonden. In bordpunten stonden we weliswaar wat achter, maar drie ruime overwinningen zouden ons minimaal op gelijke voet kunnen brengen. Dat lukte dus.

HET UUR VAN DE WAARHEID.

Gezien de uitslag van de vijfde wedstrijd zou de zesde ons nog dichterbij Pegasus kunnen brengen. Bovendien zou dezelfde wedstrijd ons van een andere concurrent, **de Kombinatie**, kunnen verlossen. We speelden namelijk tegen die club. Tot een uur of tien zag het er best rooskleurig uit. **Steemers** stond in mijn optiek al na 12 zetten gewonnen, hoewel het volgens hem gewoon theorie was. **Troost** had, in z'n favoriete opening, jawel Scandinavisch, z'n zware stukken enigszins kwetsbaar opgesteld en stond wat minder. **Ruhe** had weleens slechter gestaan en dan druk ik me zacht uit. **Leuw** stond objectief gelijk, maar omdat hij een opening speelde die tot mijn repertoire behoort, vond ik dat-ie beter stond. **De Casparis** keek zoals-ie stond: moeilijk. **Uiterwijk** heeft een stuk geofferd in een stelling waarin nog van alles mogelijk is. **Wijchgel** lijkt een stuk te winnen. En **Dirks** en **de Vos** staan gelijk, hoewel het me enigszins zorgen baart dat Sjoerd vanavond nog niet heeft gezegd dat-ie verloren staat. En dan breekt het uur van de waarheid aan. En de waarheid was hard deze avond. Rond elf uur: **Steemers** kwam niet verder dan remise. Daar stond tegenover dat **Troost** fraai remise wist te houden, ondanks een kwaliteit minder. **Ruhe** wint uiterst fraai (misschien eens analyseren voor het clubblad Piet) Maar dan. **Mug** verliest. Eerst een kwaliteit, niet veel later de partij. **De Casparis** verliest. **Leuw** wint op een prima wijze. **Uiterwijk** staat twee stukken achter en niet veel later een vol punt. **Wijchgel** heeft geen stuk gewonnen, maar een stuk verloren en probeert nog even wat te vergeefs. **Dirks** verliest over de lange diagonaal en **De Vos** maakt remise. Hoewel-ie nog wel wat had kunnen proberen, maar voor de einduitslag maakte dat niks meer uit. Uitslag 6 1/2-3 1/2 in het voordeel van de Kombinatie. Weg kampioenskansen. Volgend jaar beter. Maar eerst: volgende wedstrijd beter. De gedetailleerde uitslag:

Gedetailleerde uitslag Caissa 4 - Kombinatie 1: 3½-6½ (9.4.1991)

1. S. de Vos	½-½ A. de Wrede	6. E. Leuw	1-0 E. van Velden
2. H. Dirks	0-1 B. de Rijk	7. P. Ruhe	1-0 L. Purperhart
3. B. Wijchgel	0-1 T. Visser	8. P. Mug	0-1 W. ten Brink
4. H. Uiterwijk	0-1 H. Gous	9. A. Troost	½-½ E. Ansingh
5. P. de Casparis	0-1 A. Gerritsen	10. S. Steemers	½-½ E. Wieringa

HET VIJFDE (3e KLASSE)

Gedetailleerde uitslag Caissa 5 - ES '80 3: 6½-3½ (22.1.1991)

1. E. Blees	1-0 B. Voorhoeve	6. H. Cornelissen	1-0 C. de Vos
2. W. Cornelissen	0-1 N. Louth	7. L. Oomens	0-1 J. Blaauw
3. H. de Heer	1-0 M. Mol	8. A. Neidig	1-0 B. Moll
4. H. Kuyper	½-½ T. Veldhuis	9. P. Rijke	1-0 T. Tellegen
5. B. van Wingerden	1-0 K. Streur	10. M. Aué	0-1 M. Vaassen

Amstelveen 3 -Caissa 5: 5½-4½. (22-2-'91.)

Leo Oomens

Het gaat niet goed met het vijfde. De uitslag van de uitwedstrijd tegen Amstelveen staat hieronder en die spreekt natuurlijk duidelijke taal. Wat daar nog aan toe te voegen? Misschien iets over professionaliteit, over de wil om te winnen, de bereidheid om te verliezen misschien.

Als we van Amstelveen zouden hebben gewonnen, zouden we (op dat moment) evenveel verliespunten hebben gekregen als Amstelveen en meer bordpunten. Onze kansen om kampioen te worden zouden dan nog intact zijn gebleven. Maar winnen is ons moeilijk gebleken. Daar zag het tien minuten voor het afbreken nog niet naar uit. Er waren toen nog vijf partijen aan de gang en uit de overige hadden we een 3-2 voorsprong opgebouwd. Wam schoof zijn partijtje in tijdnood professioneel naar winst, maar broer Harry bedierf dat weer door in even erge tijdnood zijn dame te verkwanselen. Harry is natuurlijk een trouwe echtgenoot en zo'n houten vrouw kun je voor je naar Krommenie rijdt maar beter kwijt, moet hij gedacht hebben. Opgeven deed hij niet, er waren tenslotte nog drie andere partijen die moesten worden uitgespeeld. Uit die drie hoopten we op drie remises. Dan zouden we dus net aan met $5\frac{1}{2}$ tegen $4\frac{1}{2}$ winnen. Helaas, helaas. Neidig had ook een moeilijke stand en die wist hij niet te houden en Hans Kuiper moest maar liefst tweemaal terugkomen om zijn punt in te leveren. Alleen De Jong (C, zoals Eijgenbrood dat vroeger zei) hield zijn halfje. Volgend jaar dus nog steeds in de derde klasse.

Gedetailleerde uitslag Amstelveen 3 - Caissa 5: $5\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$

1. P. Kaag	0-1 E. Blëes	6. vBeckhoven	1-0 H. Cornelissen
2. G. de Hoop	0-1 M. Bruinsvoort	7. G. Visser	0-1 L. Oomens
3. M. de Graaf	1-0 B. vWingerden	8. E. Matthijs	1-0 A. Neidig
4. W. Simonis	1-0 H. Kuyper	9. M. van Bleek	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ K. de Jong
5. P. Gransberg	0-1 W. Cornelissen	10. M. de Jong	1-0 H. Wouters

Caissa 5 - Isolani 3: $4\frac{1}{2}$ - $5\frac{1}{2}$

Wam Cornelissen

Het is prachtig weer en om over Caissa V-Isolani III van 26 maart schrijven ben ik met schrijfgerei en met veel te krappe schoenen de stad ingestrompeld om ergens een terras op te zoeken. Alles natuurlijk propvol en zo zit ik met de smoorerin binnen en probeer ik mijn geheugen wat op te frissen. De uitslag 4-6 is inmiddels een feit. Het minimale promotiekansje dat we in eigen hand hadden hebben we klungelig vergooid. Zelf zat ik wéér aan bord 7 en wéér was mijn tegenstander niet komen opdagen en Leo aan bord 8 won pardoes een toren en zo was het al 2-0. Ach... ik kan me nog 3 borden herinneren waar we goed stonden. Harrie kon niet verliezen, Bastiaan stond gebeiteld en Hans kon zo een geïsoleerde pion op E4 winnen maar ik had me nog niet omgedraaid offffft. Wat mankeert er toch aan het team? Wanhopig kijk ik op en zie zomerse vrouwen rondwervelen en gelijk voel ik de pijn niet meer. Het leven is zo slecht nog niet. Nog even zie ik de Heer een pionnetje verknallen voordat ik besluit om naar het experimentele theater te gaan. Een erotisch getinte dans uitgevoerd door 2 dames, een in wit de ander in zwart satijnen onderkleding, met een blote man als decor houdt me in de ban tot een van de twee zwoel, hees fluistert "hij kan me mat zetten." Wat... toch niet weer. In een flits zie ik Harrie met één zet van winnen op verliezen komen te staan. Paf! Het decor was niet bij machte om een intermenselijke relatie met de twee vrouwen aan te gaan dus besloot ik hun in de foyer op te wachten, leek me geen slecht idee, net als Hans die wist ook iets veel beters waardoor zijn tegenstander met eeuwig schaak ontsnapte! Toen na de voorstelling het opwindende leven zijn spel van openingen en valletjes een aanvang nam was ik de wedstrijd met zijn verdrietig stemmend verloop gelukkig onmiddellijk vergeten tot ik mezelf als een geslagen stuk, een verslagen koning hervond in het doosje.

Caïssa 6 (4e klasse)

een bewogen seizoen, een 2e plaats!

Frans Oranje

We hebben een wisselvallig en min of meer rommelig seizoen achter de rug. Al na de eerste ronde wisten we, dat we niet meer kampioen konden worden. De kans dat FSCRB zou uitglijden was niet groot.

Maar dat we zoveel moeite met Amroba, VKVC en het Probleem zouden hebben, was niet verdisconteerd. Dat we daar-en-tegen van de Raadsheer en DOS/NW zo makkelijk zouden winnen, was óók een verrassing.

De moeilijkste periode zat dus eigenlijk midden in het seizoen (van 29/11 tot 14/2). We nemen dan de eerste ronde als orientatie.

Al met al hebben we gespeeld conform plan en opzet: de beste in de poule worden na de sterkste! Tenslotte kwam meer dan de helft van het team uit C8 en de vijfde klassen!

Dat brengt mij naar de individuele prestaties. In een tabel kan ik één en ander samenvatten:

Overzicht wedstrijden en individuele prestaties Caïssa 6 seizoen 1990-1991								
Wedstrijd en datum	FSCRB 18/10 uit	Raadsh 6/11 th	Amro- ba 29/11 uit	VKVC 15/1 th	Probl 14/2 uit	Wacht 1 19/3 th	DOS- /NW 5 22/4 th	to- taal sco- re
Naam:	resultaat (individuele score per wedstrijd)							
Au6	0,5	0	1	0	0,5	1	0,5	3,5
v. Batenburg	1	0,5	0	1	-	-	-	2,5
de Beurs	-	0	1	0	0,5	0,5	1	3
de Bruin	0	1	0,5	-	-	-	-	1,5
de Heer	0,5	1	0	0,5	0,5	1	0,5	4
Oranje	0	1	0	0	0	0	0	1
Rijke	0	-	1	0	0	1	1	3
Suyderhoud	0,5	1	1	1	-	0	1	4,5
Verstraeten	1	1	-	0,5	-	-	-	2,5
Winkels	-	-	0	1	1	0	0,5	2,5
Wunnink	1	0	1	0	0	1	-	3
Caïssa 7	0	1	-	-	0,5	-	-	1,5
v.d. Stam	-	-	-	-	-	1	0,5	1,5
Stoter	-	-	-	-	-	1	1	2
	4,5	6,5	5,5	4	3	6,5	6	

Willem Suyderhoud is onze topscorer met 4.5 uit 6! Al heeft hij één steek laten vallen door de wedstrijd tegen Het Probleem te vergeten.

Aanvankelijk dacht ik elf spelers te hebben, maar per saldo is er toch bijna iedere wedstrijd een invaller geweest en zelfs hebben we de laatste wedstrijd met negen man gespeeld (en gewonnen!).

Hans de Heer was onze 1e bord speler en mooi met 4 uit zeven. Maurice Aué is met zijn 3.5 uit 7 een goede gemiddelde speler. Hij weet afgebroken stellingen meerdere malen af te breken, en te winnen. Alex Wunnink en Peter Rijke erg wisselvallig en vaak zeer interessante partijen. Adembenemend. Edwin de Beurs, speelde de eerste wedstrijd niet mee en Radboud Winkels ook niet alle wedstrijden. Ze scoorden zowat gelijk op, altijd spannend. En verder waren ook Luc Verstraeten en René van Batenburg niet altijd van de partij. Robert Jan de Bruin haakte al heel vroeg af in verband met familie en werkomstandigheden. Over onze invallers niets dan lof, die werden natuurlijk altijd met zorg gekozen, maar stelden nooit teleur. Zo zijn Jan Wilen v.d. Stam en Peter Stoter meteen in het team opgenomen als vaste spelers! Maar ook de mannen van C7: John Könst, Herman Wouters en Fred v. Gunst deden wat ze konden en hebben zeker aan het totale resultaat hun gewaardeerde bijdrage geleverd.

Ikzelf speelde uitermate slecht, tot ieders en mijn eigen verrassing. Ik wist één punt te scoren. Laten we hopen, dat dat het volgend seizoen beter gaat. Hoewel mijn verlies vaak teamgenoten inspireert te scoren! (wedstrijd tegen DOS/NW).

Natuurlijk zijn er wel toonbare partijen. Maar er is veel rotsooi bij. Zeker wat ik zelf op het bord bracht zou eerder tot hilariteit leiden dan tot verdieping van het schaakinzicht. Ik neem nu maar aan, dat u meer hebt aan partijen uit andere poules. Volgend jaar zal ik mij wat meer op het schaaktechnisch verslaan van de wedstrijden gooien.

Nog een korte samenvatting van de laatste drie wedstrijden:

Het Probleem 4 - Caïssa 6: 7 - 3

Het was koud en tochtig in het gebouw dat ook de Zuidpool heet, aan de Vasco da Gamastraat. Enkele van onze gastheren rookten hash en wij snoven mee. Alles ging fout en de blunders waren niet van de lucht. Wij bleven zwaar onder de maat en misten heel erg Wim Suyderhoud! Uitslag zie boven.

Caïssa 6 - De Wachter 1: 6,5 - 3,5

De wedstrijd waaraan ik het voortbestaan van dit team gekoppeld had. Zouden we hier verliezen, dan waren we ook meteen weer C8 geworden! Ik verloor nadat ik een week lang had kunnen zien hoe mooi ik stond en hoeveel winstvarianten er wel niet in de stelling verweven zaten. 42..... f5? is een mooi grafschrift.

DOS/NW - Caïssa 6 : 4 - 6

Met negen mannen sleepten we dit mooie resultaat uit het vuur. Alex Wunnink was zijn uitnodiging kwijtgeraakt. Daarnaast was ik de tweede nul met een razendsnelle blunder in de opening. Maar ziet, de anderen gingen er toen echt eenst voor zitten (Edwin de Beurs en Peter Stoter). Peter Rijke had mij al driemaal verteld hoe goed zijn tegenstander stond en kreeg toen plots een toren kado! De rest sprokkelde nog wat remises en puntjes.

Caïssa 6 kan niet meer stuk!

HET ZEVENDE (4e KLASSE)

C7 - Grasmatt 3 : 3 - 5 (19/2/'91)

Fred van Gunst

1: Johannes v/d Klauw	: rem.	5: Hans de Jong	: 0
2: John Könst	: rem.	6: Cees de Jong	: 1
3: Fred van Gunst	: rem.	7: Henry Verdonk	: 0
4: Herman Wouters	: rem.	8: Diddo van Zand	: 0

Eindelijk was het zevende in sterkste opstelling weer eens aanwezig. Dit mocht echter niet baten voor de winst, want die ging naar onze tegenstander, die met sterk spel duidelijk opteerde voor het kampioenschap. Minpuntje bij de gasten was het gedrag van de meegekomen supportersschare, die de spelers van Grasmatt openlijk van adviezen voorzag.

Van bord 8 naar bord 1 zag het verloop er als volgt uit: Diddo kwam in een Italiaanse partij in een slechter eindspel terecht, maar liet de vlag beslissen. Henry stond beter na een damegambiet-opening, maar verslikte zich in een paardoffer en kon even later mat niet meer ontwijken.

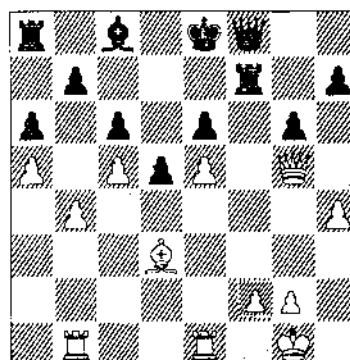
Met Cees gaat het bergop. Hij grossiert weer in schaaklessen en weet weer hoe een voorsprong in winst om te zetten. Van de Tsichorin-variant had hij meer kaas gegeten dan z'n tegenspeler; via stukwinst en een fraaie slotcombinatie werd het pleit snel beslist. Hans bracht een onterecht offer op het bord, waardoor hij helaas ook verloor.

Op de hogere borden werden alle partijen met een puntendeling besloten. Herman griep vlot naar een pot-remise. Ikzelf stond na 40 zetten eigenlijk zwakker, maar kreeg toch remise aangeboden wegens uitspeelperikelen bij de tegenstander. John verwierf een pionvoorsprong, maar zag uiteindelijk geen mogelijkheid tot winst.

Meest opvallende speler was dit keer Johannes v/d Klauw. Voor deze gelegenheid was 'Klauw' op het eerste bord opgesteld met de opdracht de partij naar remise te schuiven. Hij kweet zich met zwart voorbeeldig van deze taak. Na 31 zetten zag zijn tegenstander er geen gat meer in en bood een puntendeling aan, waarmee Johannes maar met moeite accoord ging.

Zijn partij tegen Mac-Donald (wit) verliep als volgt:

d4 -e6	Pa4 -P8d7
Pc3 -d5	Te1 -Pxe5
e4 -Lb4	dxe5-Pd7
e5 -f5	De2 -Tf8
exf6ep-Pxf6	De3 -Dé7
Lg5 -c6	Pb6 -Pxb6
Pf3 -Le7	Dxb6-Dd8
Ld3 -g6	Dc5 -De7
Lh6 -Pd7	Db6 -Dd8
Pe5 -Lf8	De3 -De7
Lxf8 -Pxf8	c4 -Dd7
O-O -Tg8	c5 -Dg7
b4 -a6	Dg5 -Tf7
a4 -Db6	h4 -Df8
Tb1 -Dc7	De3 -rem.
a5 -Dg7	

uiterlijkheden

Hoe neemt de tegenpartij ons waar? Bij deze vraag staan we natuurlijk weinig stil.

Als een tegenstander het dan een keer uitgebreid doet, mag het hier niet ontbreken. In de laatste uitgave van het clubblad van DCG stonden in het verslag van C7 - DCG4 (uitslag 3 - 5), ondertiteld met de leus "walk over voor onze boys", enkele aardige karikaturen.

Over de wedstrijdzaal van Caïssa: "een obscuur bovenzaaltje met een rammelende man met koffie die als een treinover tot twee maal toe langs kwam",

over de avond: "merkwaardige zetten, onbegrijpelijke tegenstanders, vallende vlaggen en de afbreekregels",

over John Kõnst: "een kalende veertiger met bril, gekleed in een mouwloos slaapzak vest, leek daardoor licht militair",

over mij: "mijnheer Fred van Gunst, een snelle jongen in een zakenpak met das, zat om kwart voor zeven nog in Zwolle (Assen trouwens; FvG), zal wel in communicatie doen",

over Cees de Jong: "die dan ook iets weg had van een boedha, wat weer contradictioneerde met een sneeuwvlokachtige trui, die weer groen was"

over Herman Wouters: "een kalende, grijnzende 35-jarige",

over Paul Soto: "de warrig ogende, vaak het hoofd in de handen nemende P.S.",

over teamcaptain Henry Verdonk: "Hij is het bewijs dat het gevaarlijk is om op uiterlijkheden af te gaan: bijna had ik hier een schaker voor een korfballer aangezien. Zo keurig",

over Diddo van der Zand: "in zo'n goed zittend colbert",

over Johannes van der Klauw: "een brave huisvader, zou ook met een Marklintrein kunnen spelen".

In ieder geval hebben we ze een genoeglijk avondje bezorgd, want de schrijver constateert ook in het artikel: "We hadden lol".

FvG

TAL 7 - CAÏSSA 7.

Henry Verdonk

Op dinsdag 26 maart speelde het 7^e de laatste ronde van de SGA-competitie van dit seizoen. Het optimisme waarmee het seizoen werd begonnen is gaandeweg wel wat getemperd. Tal 7 belooft een geduchte laatste tegenstander te worden, daarom werd wederom voor een tactische opstelling gekozen door J. v.d. Klauw aan het 3^e bord op te stellen.

Een goede keus, want hij was een van de weinigen die een positieve bijdrage aan ons puntensaldo wist te leveren: remise en dus een half punt.

Fred van Gunst (bord 1) en John Kõnst (bord 2) verloren beiden hun partij, net als Herman Wouters aan bord 4.

Nadat de eerste 20 zetten van zijn partij als het ware "op de tast" werden gedaan werd na een vrij simpele zet de stelling ineens voor beide spelers duidelijk. Zowat alle stukken van Herman's tegenstander stonden vast op de onderste rij, maar uit een woud van mogelijkheden wist Herman net niet de beste voortzetting te vinden. Dit resulteerde in te passief spel, waardoor de tegenstander weer wat lucht leek te krijgen, temeer omdat in de tijdnoodfase die toen voor hem ontstond Herman met zijn tegenstander mee ging vluggeren. Dit omdat Herman een fraaie combinatie gezien meende te hebben, maar helaas bleek die eenvoudig te weerleggen. Toen zijn tegenstander uiteindelijk ook nog een vol

stuk voor kwam te staan was het pleit beslecht en was opgeven de enig juiste conclusie.

Ook Hans de Jong remiseerde en alleen Cees de Jong kon de volle winst binnenhalen aan bord 6.

Ik zelf zat aan bord 7 te schaken onder een gigantisch zwaard van Damocles dat ter versiering aan het plafond was gehangen. Een moeilijk te beoordelen stelling waar we geen van beiden echte winstkansen in zagen. Ik hoefde dan ook niet lang na te denken over het remise aanbod van mijn tegenstander op de 29^e zet. Gelukkig maar, want als hij even iets verder had gekeken dan had hij de winnende voortzetting niet kunnen missen. Ontsnapt aan het zwaard van Damocles!

Rest nog het 8e bord waar Diddo van Zand helaas niet meer kon toevoegen aan de povere 2 1/2 punt die we in totaal aan 7 bordes bij elkaar hadden gesprokkeld.

Voor het 7e is de competitie nu afgelopen. De overige clubs in onze poule spelen nog één ronde, daarna kan de balans worden opgemaakt. Het 7e zal dan ergens in de middenmoot eindigen.

C20

Frans Oranje

Ook dit jaar heeft Caïssa ingeschreven voor het kampioenschap voor spelers tot 20 jaar van de SGA. Dit kampioenschap geeft recht om mee te doen met de KNSB tot 20 jaar. Vorig jaar wonnen we met Robert Kikkert aan het 1e, Diederik van Rappard aan het 2e, Elwin Osterwald aan het 3e en Bart de Wilde en Michel Grimminck (niet tegelijk) aan het 4e bord. In de KNSB werden ze echter onderuit gehaald door Leiden en Bussum. Dat werd dus geen halve finale spelen in Baarn!

Dit jaar bleken maar twee teams zich voor het evenement te hebben opgegeven: DOS/Nieuw West en Caïssa! Besloten is toen om in een dubbelronde het kampioenschap te spelen.

Aangezien nu onze twintigjarigen, waar Michel van Bruijnsvoort is bijgekomen en Robbert Kikkert te oud voor is geworden, de eerste wedstrijd met 4 - 0 hebben gewonnen, zullen ze op 29 april a.s. bij de return wel weer in de KNSB tot 20 jaar stappen. Misschien zijn daar ook een paar cracks te oud geworden en dringen ze door tot het KNSB-JEUGD-WAHLHALLA: Baarn!

We zullen zien. Veel succes Diederik, Elwin, Michel en Michel en/of Bart! We zijn nu al nieuwsgierig naar jullie partijen in Caïssa-Nieuws (over een jaar ?).

MAN EN PAARD

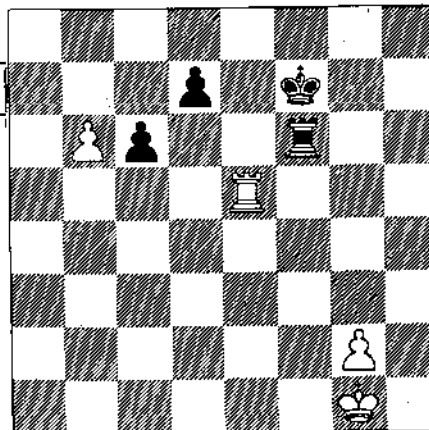
Wit dreigt te promoveren met 1.b7.

Wat moet zwart spelen om dit tegen te gaan?

- a) 1...Th6
- b) 1...Tf4
- c) 1...c5

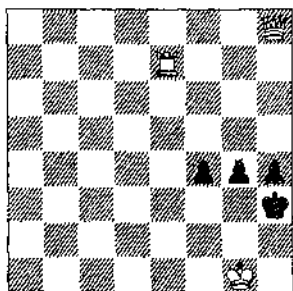
OPLOSSING:

Een strikvrage! De b-pion is namelijk niet meer te stoppen. Wit levert het de-wijs door zijn toren telkens op een ander veld te offeren, waarna de b-pion vrij baan heeft:
a) 1...Th6 2.Tb8 Kxg8 3.b7
b) 1...Tf4 2.Tb5 exb5 3.b7
c) 1...c5 2.Tf5 Tf5 3.b7
Dit thema wordt ook wel 'interferentie' genoemd.

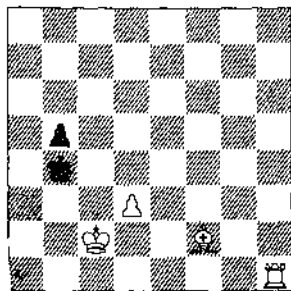

TROUBLESHOOTING

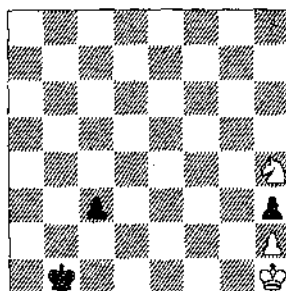
Aldo van de Woestijne

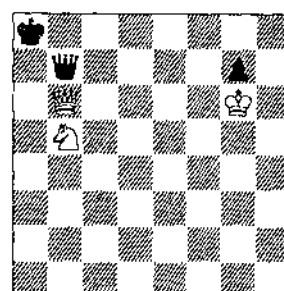
1. Wit geeft mat in twee

5. Wit geeft mat in vier

6. Wit maakt remise

7. Wit wint

Dit waren de opgaven in Caissanieuws 319. De oplossingen zijn als volgt.

opgave 4.: 1. Db8, f4 1. ... g4 1. ... Kg3
2. Dh2 mat 2. Dc8 mat 2. Te3 mat

opgave 5.: 1. Th8, Ka5
2. Ta8+ Kb4
3. La7 Ka5
4. Lc5 mat

opgave 6.: 1. Pf3 c2
2. Pg1 Kb2
3. Pe2

opgave 7.: 1. Dd8+ Db8 9. De8+ Db8 17. Df4+ Ka7
2. Dd5+ Db7 10. De4+ Db7 18. Da4+ Kb8
3. Da2+ Kb8 11. Da4+ Kb8 19. Da7 mat
4. Dh2+ Ka8 12. Df4+ Ka8
5. Dh8+ Db8 13. Df8+ Db8
6. Dh1+ Db7 14. Df3+ Db7
7. Da1+ Kb8 15. Da3+ Kb8
8. De5+ Ka8 16. Df8+ Dc8

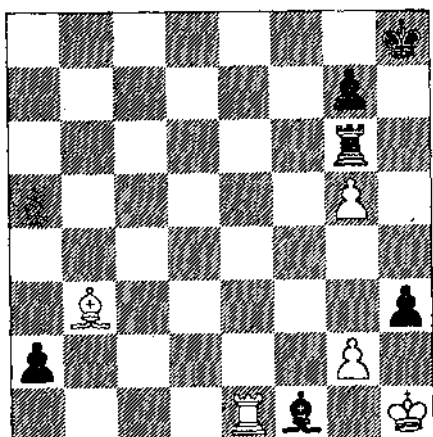
Slechts zeer weinigen vonden de winst. Toch is die logisch- als je hem kent. Wit geeft achtereenvolgens schaak op de 8e rij; op de diagonaal a8-h1; op de a-lijn en op diagonaal b8-h2.

Rij - diagonaal 1 - lijn - diagonaal 2

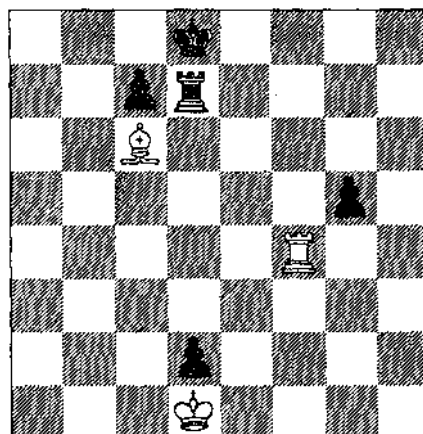
Rij - diagonaal 1 - lijn - diagonaal 2

enz.

De zet 16.Df8+ doorbreekt deze kadans; voor het eerst kan de dame direkt van lijn naar rij. De soepele zwarte verdediging loopt spaak en na nog een driehoekje van de dame is het uit.

8. Wit speelt en wint.

9. Wit speelt en wint.

Twee nieuwe opgaven.

opgave 8.: wit speelt en wint. De stelling is wat rommelig, maar na de beginzetten

1. Te8+ Kh7
2. Lg8+ Kh8
3. Lxa2+ Kh7
4. Lg8+ Kh8

is het duidelijk dat wit een 'zwickmühle' heeft.

Maar is dat voldoende voor zinst? Twee pogingen:

- A. 5. Lf7+ Kh7
6. Lxg6+ Kxg6
7. Te5 hxg2+
8. Kg1 Ld3

en zwart verovert de witte pion door de dekking met zijn loper te onderbreken. Ook na

7. g3 Kxg5
8. Kg1 Ld3

zit er geen winst in. De pion op h3 biedt zwart voldoende spel.

- B. 5. Lb3+ Kh7
6. Lc2

Dit ziet er prima uit: wit lijkt een toren te gaan winnen. Zwart heeft echter een verrassing: na 6. ..hxg2+ 7. Kg1 dwingt hij in één zet remise af (u ziet wel hoe).

Toch is het pennen van de zwarte toren de basis van het winstplan. Hoe kan wit de riposte van zwart te slim af zijn?

opgave 9. Wit speelt en wint.

Kasparov en zijn medemens

Schaakwereldkampioen Gari Kasparov zal niet meedoen aan de serie toernooien om de Worldcup die de komende jaren worden georganiseerd door de GMA, de bond van grootmeesters. Er was een conflict om geld, maar als het alleen om geld was gegaan had er wel een mouw aan gepast kunnen worden. Dertigduizend dollar startgeld per toernooi vroeg Kasparov. Met wat goede wil had het nog wel opgebracht kunnen worden, maar de goede wil was er niet meer, niet bij Kasparov en niet bij de GMA.

Kasparov heeft geen zin meer in de grootmeesterbond, die hij vier jaar geleden zelf heeft opgericht. Hij kon het al een paar jaar niet

meer goed vinden met de meeste hestuursleden en vooral niet met de voorzitter van het bestuur, de Brusselse schaakmaecenas Bessel Kok. Vorig jaar trad Kasparov af als president van de GMA. Jan Timman volgde hem op. Een paar maanden gele en boorde Kasparov alle hoop op zijn terugkeer de grond in met een brief aan de GMA-leden, waarin hij Kok van 'duistere motieven' betichtte. Een oude vriend was tot vijand geworden.

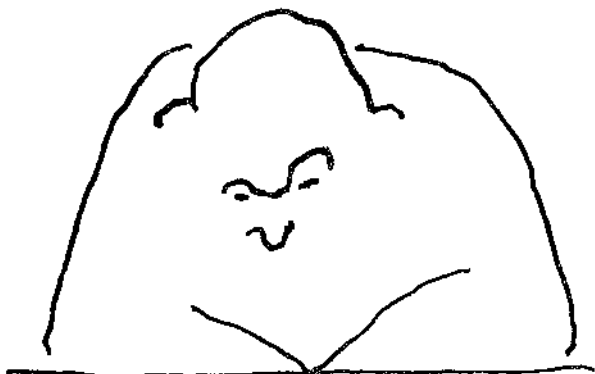
Nieuwe tijden, nieuwe bondgenootschappen misschien. Opeens confereerde Kasparov in Moskou vriendschappelijk met de man die in zijn ogen altijd de baarlijke duivel was geweest, Florencio Campomanes, voorzitter van de wereldschaakbond.

Kasparov is er de man niet naar om lang met iemand samen te werken. Hij zoekt de confrontatie en de medemens is voor hem in de eerste plaats een tegenstander. Volgens oud-wereldkampioen Spassky heeft de anti-communistische Kasparov de revolutionaire

beginselen van de bolsjewieken overgenomen: 1. Wie niet voor mij is, is tegen mij. 2. Tegenstanders moeten uit de weg worden geruimd. 3. We weten niet waar we heen gaan, maar niemand kan ons tegenhouden.

Kasparov heeft zich teruggetrokken uit de Worldcup-wedstrijden, maar beslist niet om een kluizenarsleven te gaan leiden. Integendeel, tomeloze activiteit valt van hem te verwachten. In mei speelt hij in Amsterdam. Later wil hij in Tilburg spelen, in Belgrado, Reggio Emilia en Linares. In de Sovjet-Unie heeft hij grote politieke ambities en ondertussen zal hij ook proberen om allerlei evenementen te organiseren. Hij wil laten zien dat hij iedereen de baas is, op elk gebied. Compromissen kent hij niet, alleen de totale overwinning, en de figuur waarmee hij zichzelf het liefst vergelijkt is Napoleon.

(NRC, 8.4.91) H.R.

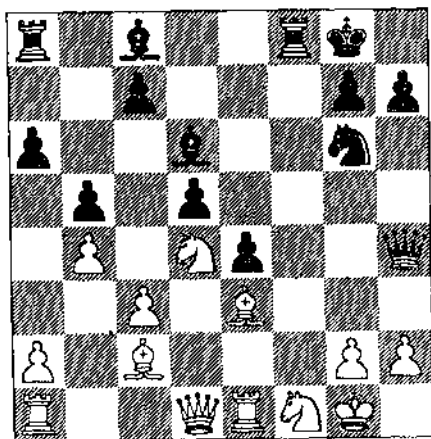

ANALYSEUREN

Rob van Gompel

1. De naam van deze rubriek is helemaal geen vondst van mij - de taalpuristen onder ons zijn van mening dat men 'analyse-uren' dient te schrijven. Overigens vind ik het allemaal best.

2. Ik kruip op 't "discussiepodiumpje" (van Oosten): de schrijfstijl van Jaap van Oosten wordt onsmakelijk (CN 319, p.31) als hij mijn commentaar bij mijn "zeldzaam zwakke 17e zet" (door mij van ?? voorzien Jaap!) als pedant wil opvatten, zonder dit zelfs maar enigszins te onderbouwen. (Uiteraard heb ik het over de partij RvG - vdBerg uit Groningen.)

Zijn enige juiste conclusie is dat na 18..Lg4 19.Pf3 exf3 totaal hopeloos is ("natuurlijk").

Maar waarom wint zwart nadat wit zijn dame heeft weggezet en zwart dan op f1 offert ?? Ik analyseur:

18..Lg4 19.Dd2 Txf1+ (de zet van Jaap) 20.Kxf1 en nu:

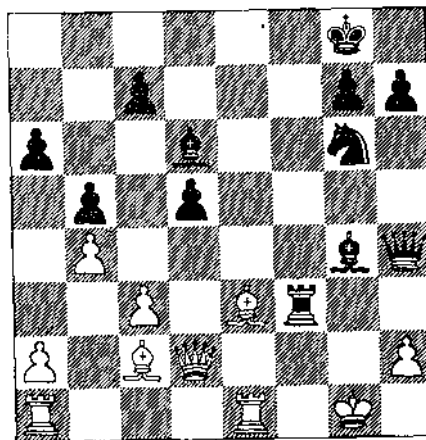
A) 20..Tf8+ 21.Pf3(!) exf3 22.gxf3(!) -en niet 22Dd5 Kh8 23gf3 Tf3 en h2 is ongedekt en zwart wint - 22..Txf3+

(22..Lf3 kan bijv. beantwoord worden met 23Lb3 of Lg5 met onduidelijke stelling: zwart heeft twee pionnen voor de kwaliteit, maar de witte koning lijkt niet meer in onmiddellijk gevaar) 23.Kg1 eveneens met onduidelijke stelling: 23..Th3? 24.Dxd5+ Kh8?? 25.Da8+ Pf8 26.Lf4 Txb2 27.Lxd6! +- (27..Th1+ 28.Dxh1). Mijn vermoeden is dat Jaap hier ergens een zwarte winst meende te zien - ik ben benieuwd waar en hoe het dan toch nog mis gaat met wit.

(De redactie ziet zich gedwongen hier even in te breken. Jaap van Oosten verblijft enkele maanden in Italië, dus aan mij de taak om de visie van mijn eindredacteur te verdedigen.

Erg moeilijk is dat overigens niet, Rob van Gompel is iemand die pas gelooft dat kogels gevaarlijk zijn wanneer hij er door een getroffen wordt. "Maar ik had kunnen bukken!", roept hij dan nog.

Hierboven zegt Van Gompel, na de laatste onderstreepte zet (23.Kg1), "eveneens met onduidelijke stelling". Welnu, die stelling is deze:

Het is op slag uit na 23. ..Lxh2+; 24. Dxb2 Tg3+. Maar Rob van Gompel is 'benieuwd waar en hoe het dan nog mis gaat met wit'.

Wij horen wel eens, kunnen jullie in Caissanieuws niet wat vriendelijker tegen Van Gompel doen? Nee, dat kan helaas niet, het is voor zijn eigen bestwil.

Overigens is deze rubriek niet persé voor vriendelijkheden in het leven geroepen, J.H.)

B) 20..Dxb2 wordt waarschijnlijk het beste beantwoord met 21.Pf5 - zwart vervolgt m.i. het best met 21..Tf8 (21..Lxf5? 22Dd5 en 23Da8; 21..Dh1+

22Kf2+- ; 21..Lg3!? 22Pxf3 Tf8+ 23Lf2
Dxf3 24Kg1! <<niet 24Dxd5+ Kh8 25Dd2
<25Dc5 e3! -+> 25..Dh2 -+>> 24..De5!
25Dxd5+!! - zwart had slechts 3pi.
voor een toren - 25..Dxd5 26Lb3 Dxb3
27axb3 en ook a6 of e4 valt.)

22.Dxd5+ Kh8 23.Lxe4 Lxf5

23..Pe7 wordt als het allemaal klopt
bijzonder aardig weerlegd met 24Ld4!!

a) 24..Pxd5 25Lxg7+ Kg8 26Lxd5+ Tf7
27Te8+;

b) 24..Pxf5 25Lxf5 Txf5(?) 26 Dxf5
Lxf5 27Te8++ ; 25..Lxf5! 26.Ke2! Lf4!
27Dc6 en hier zie ik geen winst voor
zwart, maar misschien zit er nog
"iets" in - ik, heb geen tijd voor
analyseuren (doe je best Jaap!).

24.Lxf5 Pe7 - M.i. hoef ik hier
eigenlijk niet verder te analyseuren:
zwart heeft een toren minder en na
terugwinst van het stuk onvoldoende
compensatie. Wit kan 25De4 spelen
maar het simpelst wint m.i. 25.Lg1,
bijv. 25..Df4 26.Lf2! of 25..Txf5+
26.Dxf5 Dxf1+ 27.Kxg1 of 25..Dh5
26.Txe7! Lxe7 27.g4 Dh3+ 28.Ke2 +-
(28Dg2? Dd3+!).

Volgens mij is hiermee op z'n minst
aangetoond dat, als zwart al wint na
17.Pd2?!, hiervoor een serie
krachtzetten nodig is die op z'n
zachtst gezegd niet voor de hand
liggen (en die ik niet zie).
Misschien durft Jaap het aan er uren
in te steken - laat echter een
reactie achterwege blijven als
slechts een detail weerlegd kan
worden terwijl de strekking van dit
verhaal recht overeind blijft.
Vooralsnog blijf ik erbij dat mijn
analyse in het vorige nummer
alleszins redelijk was.

3. Nog even bij de partij RvG - vd
Berg blijvend leidde mijn hernieuwde
arbeid ertoe dat ik nu ook mijn eigen
vraag uit het vorige nummer kan
beantwoorden na 21..Pf4! (na het
diagram op p.28) - ik stelde:
"misschien kan een of ander tactisch
genie hier nog iets beters vinden
dan: 22.Lxf4" - en er volgde een
serie gedwongen zetten. Zonder mezelf
geniaal te willen noemen zie ik nu
(op weg naar Jaap's commentaar bij de
23e zet) hoe het witte spel valt te
versterken: 22.Lxe4! is natuurlijk DE
zet! Na 22..dxe4 23.Txe4 Lxf3 24.Dxf3
Dxf5 25.Txf4! kan wit zijn
welverdiende punt incasseren. Tijdens

de partij zag ik deze zet nog wel
maar niet de gelijktijdige aanval op
Ta8 - U nu ook.

Zeer bevredigend: wit stond dus
inderdaad gewonnen. Deze zinvolle
opmerking verzuimt Jaap te maken.
Bevooroordeeld? Of gaat Jaap ooit nog
publiekelijk erkennen dat de
mogelijkheid dat HIJ iets niet heeft
gezien ook niet geheel valt uit te
sluiten?

4. Helaas is ook Jaap's opmerking
niet juist dat zwart "nog een keer"
de winst mist die zou klaarliggen na
23..Lxf3 (i.p.v. 23..Tf8): "Na
24.gxf3 Dh3 gaat wit mat." Daarbij
overziet hij dat wit in een -
toegegeven, op het eerste gezicht
slechter - eindspel kan vluchten
middels een wending waar ik hem
voordien al voor had gewaarschuwd (in
Quibus): 24.Dxd5+(!) Dxd5 25.Lb3 Dxb3
(25..Td8!?) 26.axb3 Lh5 (26..Lxg2+!?)
27.Txe4. Volgens mij is de zwarte
winst geenszins zeker (let op de
zwakte van a6).

Tenslotte: dat mijn verlies
uiteindelijk "op genant onbenullige
wijze" tot stand kwam is een
briljante observatie die iets
wezenlijks toevoegt aan het
partijcommentaar (sic). Kortom: Bah!
Aangezien het aantal pagina's dat ik
kan vullen in CN van redactiewege
logischerwijze beperkt wordt hoop ik
dat ik in de toekomst verstoken blijf
van dit type reacties waarop een
weerwoord onvermijdelijk is maar
ruimte vergt waarop ik iets nieuws
had kunnen laten zien. (Beide
redacteurs hebben mij inmiddels
persoonlijk hun excuses aangeboden
voor de wijze waarop ik IN en
vervolgens weer UIT de redactie kwam.
Hopelijk is nu ook de 'actie
beschadiging van Gompel' voorbij.)

5. Geheel van andere aard is de
reactie van Robbert van het Kaar op
mijn lijvige debuut in CN: dat van
die "koude douche" valt wat mij
betreft wel mee - hartelijk dank voor
de vriendelijke toonzetting! (en dit
is geen ironie).

Tot zijn reactie verscheen was ik ook
te lui geweest er nog eens naar te
kijken, maar nu moet ik wel. (Starend
naar die rot diagrammen in CN 318 zag
ik voordien nog net dat ik 23..Tb8
met 24.Tc1 wilde beantwoorden -

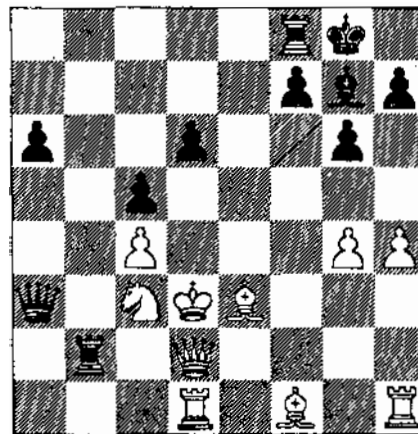
aangezien RvhK daar verder niet op ingaat zal ik het ook niet doen.) Maar natuurlijk was de opmerking over de van f8 naar d8 verdwaalde toren wel een schok. Hoe kan dat nou gebeurd zijn? Ik kan het niet verklaren. Volstrekt duidelijk is nu wel dat beide redacties (van 'de Band' en van CN) mijn bijdrage volstrekt klakkeloos hebben overgetikt c.q. gecopieerd - dat het 'de Band' te moeilijk was bleek mij al eerder uit de overgenomen typefout 26.Ld2 (moet zijn Ld3 - wel correct in CN). Jeroen Hoogenboom wilde mijn artikel (enigszins terecht) wel inkorten maar wist net als ik niet hoe. Ik baal verschrikkelijk van deze fout maar ben overigens wel van mening dat het de taak van redacteuren is hun medewerkers vóór publicatie op een dergelijke misser te wijzen (diagram!).

Hoe erg beïnvloedt e.e.a. nu mijn eerdere analyse? Nogal. RvhK is zeer mild en wil gelukkig ook nog een zet doen met zijn toren (terecht overigens) zodat ik er ogenschijnlijk met een blauw oog vanaf kom. Helaas moet toch wel worden vastgesteld dat de bodem onder mijn eerdere verhaal wordt uitgeslagen. 23.Pd5 is een aardige vondst, meer niet en rechtvaardigde niet vele pagina's analyses (RvG diep in het stof). De in mijn "Tenslotte" genomen slag om de arm ("blinde vlek"...) blijkt meer dan nodig geweest! Dank voor het opsporen van deze lacune.

6. Dit moet van Jeroen heel kort: goed dan. Robbert's varianten kloppen; ik zou nochtans 23..Te8! met 24.Lc1 beantwoorden, waarna zwart goed maar niet duidelijk gewonnen staat.

7. SPEL JOLLES VALT VERDER TE VERSTERKEN !

Niemand merkte een andere oppervlakkigheid in mijn analyses op: Hajo's dame-offer is (in de partij) slecht, "mijn" dame-offer is een verbetering, maar er is nog een manier! (iets eerder in de partij):

Dit is de uitgangsstelling voor de beoordeling van de "Zug von van het Kaar". Bij dit moment schreef ik eerder: "Wit speelt evenwel vrolijk verder en wel met 22.Dxb2!"

Wat echter als wit zijn dame wegzet? Men zie: 22.Dc1! (bevalt beter dan 22.De1 op grond van de variant 22..d5 23.Lxc5!, alsmede vanwege de zwarte mogelijkheden ..Tb3 en ..Te8). Bijna concludeerde ik "doek" over de zwarte stelling, tot ik deze variant zag: (22.Dc1) 22..Lxc3! 23.Dxc3 Tb3 24.Tc1 Txc3+ 25.Txc3 Db2 (wit wilde graag 26.Lg2) 26.Le2! (26..d5? 27.Lxc5! - niet 26.Lf4? d5! ; wel ev. 26.Tc2). Om Jeroen niet te tergen geen verdere varianten. Robbert keek er op mijn verzoek nog een keer naar en achtte deze vondst een verbetering, zonder overigens zich zorgen te maken over de (gezondheid van) de zwarte stelling. "Ik zou een aantal fouten moeten maken alvorens serieus in gevaar te geraken."

Wie de theorieboekjes wil halen moet zich hier dus nog maar eens flink in gaan verdiepen.

TENSLOTTE

Rest mij vast te stellen/te beloven dat het schrijven van een artikel als "in de slow motion: Jolles - van het Kaar" ééns maar nooit weer was - van een uit de hand gelopen analyse(poging) ("long analysis, wrong analysis" - Alec Nove) werd het een hele Affaire, waarbij gelukkig uiteindelijk de Waarheid boven tafel is gekomen (of toch NOG niet?). Zoals Joost van Steenis direct na publicatie al vaststelde (in de 'Bruback') "stukjes moeten gaan over leuke partijtjes VAN JEZELF" (zoals RvG-vdBerg!).

Over en sluiten.

Prof. Van Hulst doceert

Een uniek geval van arbitrage.

Reeds enkele malen wees ik erop, dat de regels van het schaakspel soms veel moeilijker en gecompliceerder zijn, dan men over het algemeen aanneemt. Met voorbeelden toonde ik aan, dat zelfs onder grootmeesters fouten voorkomen, die tegen de erkende spelregels ingaan.

Een volstrekt uniek geval deed zich ± 1935 voor in een Duits toernooi, toen beide spelers

invliegende tijdnood in de volgende gecompliceerde stelling terecht kwamen.

De laatste zet van zwart was Lf8-d6. Wit speelde toen a tempo e2-e4, menende dat de zwarte koning mat stond. Zwart dacht hetzelfde en zei: nu is het afgelopen. Wit bekeek de stand toen opnieuw en zag, dat de pion op e4 en passant geslagen kon worden, waarna niet de zwarte koning, maar zijn witte collega mat staat!

De woorden van de zwartspeler "nu is het afgelopen" moesten dus berusten op het en passant slaan!

En toen gebeurde het volgende. De zwartspeler ging naar de wedstrijdleader, tekende zijn notatieformulier, en gaf aan dat hij mat stond: hij kreeg dus een nul. Even later meldde de witspeler zich bij de wedstrijdleader en zei ook, dat hij verloren had, omdat hij mat stond!

De arbiter boog zich toen met beide spelers over de slotstelling en toen bleek de fatale vergissing. Maar wit kreeg ook een nul, omdat ook hij had opgegeven.

De spelers overlegden met elkaar en vroegen de arbiter de partij als remise te noteren. Maar deze was onverbiddelijk en handhaafde voor beiden de nul.

Er was echter ook een arbitragecommissie, en deze accepteerde de genomen beslissing niet. De commissie begon met aan de spelers te vragen: wie heeft het eerst zijn tegenstander met de overwinning gecompimenteerd?

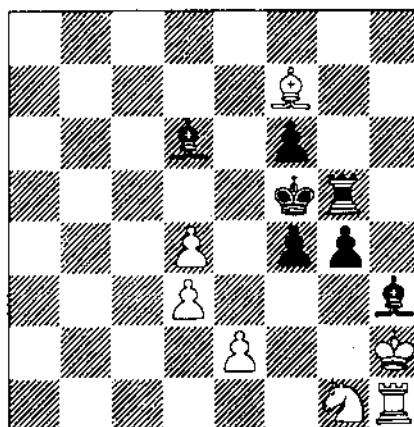
Dat bracht geen uitkomst, want beiden verklaarden, dat men elkaar gelijktijdig de hand had gereikt!

Toen besliste de commissie als volgt. De zwartspeler had, toen zijn koning door e2-e4 schaak stond, tegen zijn opponent gezegd: "nu is het afgelopen!" Maar "chess is a silence play"; het gaat in het schaakspel niet om een praatje, maar om het uitvoeren van een zet. Toen zijn koning schaak stond, heeft hij geen zet meer gedaan. Daarom was zijn melding bij de arbiter dat hij de partij verloren had, juist.

De witspeler was afgegaan op een praatje, terwijl zijn tegenstander de voor hem winnende zet, namelijk fxe4 en passant, niet had uitgevoerd.

Zwart, die met één zet had kunnen winnen, kreeg dus de nul, terwijl wit, die in één zet mat had kunnen staan, het winnende punt kreeg!

Mij dunkt: een juiste beslissing. Maar misschien denkt u er anders over.

Bobby Fischer

NRC

Bobby Fischer woont sinds vier maanden in een klein hotel in een plaatsje ten noorden van Neurenberg. De 47-jarige oud-wereldkampioen schaken weigert echter elk contact met de verslaggevers van het Duitse blad Der Stern, die hem in Beieren ontdekten. Volgens de eigenaar van het hotel, Kasper Betzold, zal Fischer, nu zijn verblijfplaats is gevonden,

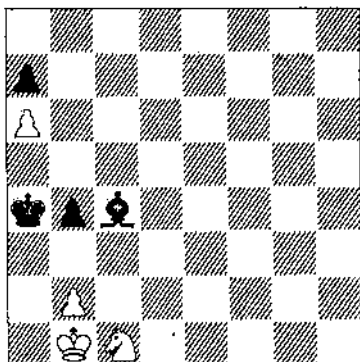
niet nalaten weer zo snel mogelijk te vertrekken. De hotelier verklaarde tegenover Der Stern dat Fischer zich hele dagen in zijn kamer opsluit en schaakt. Voor hij in hotel de Pulvermühle zijn intrek nam, woonde Fischer volgens Betzold bij vrienden in Darmstadt. Nadat Fischer in 1972 op 18-jarige leeftijd in een tweekamp met Spasski de wereldtitel behaalde, trok hij zich terug en zonderde de Amerikaan zich af. (17.1.91)

het liggen. Tenslotte werd de strijd bij de stand 3-3 gestaakt wegens ziekte van Sosonko. De gebruikelijke procedure in de schaakwereld is dat een zieke speler na een kort proces gecuteerd wordt, maar daar was de sfeer in Aruba te gemoedelijk voor.

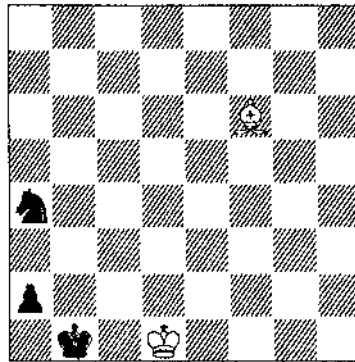
(NRC)

Staat U ook wel eens verloren ? Sommige schakers gaan al wanhopen als ze een enkel pionnetje achter staan. Zelf heb ik dit seizoen in vijf externe partijen langdurig met een pion minder door zitten ploeteren. De score (3 uit 5) viel mee, maar wie zei ook al weer dat er niets zo moeilijk is als het winnen van een gewonnen stelling ?

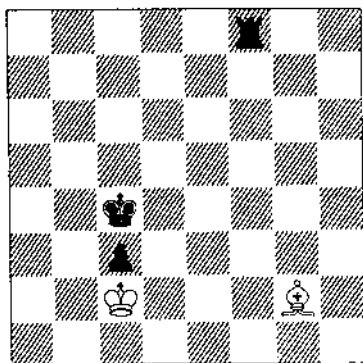
Het afwikkelen naar een remisestand is het thema van dit stukje. We zien de looper twee maal als held optreden en twee maal als sukkel. Wie alle remiseplannen ziet hoeft niet verder te lezen :

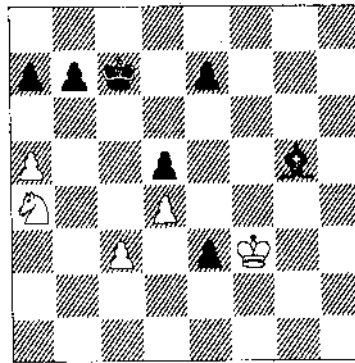
1.

2.

3.

4.

1. Het impotente paar wint niet

Het eerste voorbeeld is simpel. Na 1. b3+ Lxb3, 2. Pd3 (niet 2. Pxb3 Kxb3 0-1) en 3. Pxb4 is de witte a-pion net zo overbodig als de zwarte. Iedereen weet, dat de koning niet van het promotieveld te verdrijven is. Hoewel, lang geleden speelde iemand in een IBM K-groep dit "eindspel" vanaf de 76e zet nog 22 zetten door. En was verbaasd, toen zijn uiteindelijke remise-aanbod werd afgeslagen. Twee zetten later werden de handen alsnog geschud. "Ik wilde alleen de 100 halen", sprak eindspelkenner Dirk Brink.

2. Faard wint geen tempo

Zwart dreigt 1...Pb2. Daarom is 1. La1 de enige zet, zoals ik in 1976 Vujovic tegen Mariotti zag spelen in Marina di Ravenna. Varianten :

A. 1...Kxa1, 2. Kc2!;

B. 1...Pb2+, 2. Kd2 Kxa1, 3. Kc1!; of 2...Pc4+, 3.Kd1 Kxa1, 4. Kc2 en zwart komt niet verder. In de stelling (w) Kd1; (zw) Ka1,Ph8 en pion a2 maakt dus 1. Kc1! remise, terwijl 1. Kc2 ? verliest.

3. Toren + pion winnen vaak van kale loper

Maar vaak ook niet. Wie hier verbaasd over is kent vast niet de analyse van E. del Rio (1750 !), die men na kan lezen in de dikke Awerbach 1). Het diagram is terug te vinden in de handzame Hooper 2). Te overwegen is 1. Lf1+ (1...Txf1 pat), maar na 1...Kb4 kan wit niet 2. Ld3 spelen wegens 2...Tf2+ en 3...Kb3.

De reddende diagonaal b1-h7 wordt ingenomen met 1. Le4! en zwart kan noch de loper hier van verdrijven, noch het reddende schaakje voorkomen na (n)...Kb3. Na 1...Tf2+, 2. Kc1 valt nog 2...c2 te proberen. 3. Lxc2?? is uit na 3...Kc3, 4. La4 Tf1+, 5. Ld1 Th1. Wit speelt echter 3. Kb2! en (ooit) Lxc2, waarna de koning al bijna de pat-hoek op al heeft bereikt. Dit is wits redding; als alle stukken een rij naar rechts worden opgeschoven wint zwart altijd (Guretzky-Cornitz, 1860).

Leuker dan analyses zijn de anecdotes bij dit eindspel. De stelling na 1. Le4 kwam in 1952 op het bord bij Szabo en Botwinnik. De beide cracks leerden na afloop van IM Enevoldsen (een Deen) hoe Szabo had moeten winnen (n.l. door niet te snel zijn pion op te spelen). Botwinnik deed er zijn voordeel mee tegen Zuidema (Beverwijk 1956) en won met de toren-partij. Gevraagd naar een oordeel over de toekomst van Zuidema zei hij "Is hij al 19 ? Dan wordt het niets meer".

Overigens hadden de verdedigers in beide partijen nog een pion die geofferd moest worden om de loper op de goede diagonaal te krijgen. Ree moest de stand K/L/p tegen K/T/p keepen toen hij weer eens een halfje nodig had om grootmeester te worden. Volgens Andriessen in SB waren er twee remiseplannen, n.l. de pion houden of hem offeren en de diagonaal bezetten. Ree gaf wel zijn pion weg, maar bereikte niet de diagonaal.

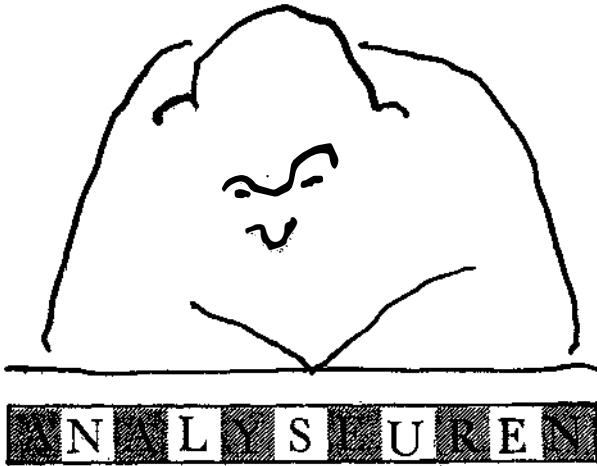
Ook een paard is niet altijd bang voor een toren en een pion; (w) Kf5, Te6, pb6; (zw) Kb5, Pa5 is Lasker-Lasker, New York 1924. De grote Emanuel had natuurlijk zwart en hield remise 3).

4. Het paard als spin

In een recente KNSB-partij had ik kunnen opgeven, maar er was nog een dreiging, dus 1. Pc5. Na 1...Lh6 volgde 2. Pd3 b6, 3. a6. Die pion gaat er ooit wel af, maar anders is de koek meteen op na 3. axb6 Kxb6! en de vrije a-pion kost het paard.

Er volgde 3...Kc6, 4. Pb4+ Kd6, want na 4...Kb5, 5. Pxd5 heeft wit weer hoop. We gingen verder met 5. Ke2 Lf4, 6. Pd3 e5(!), 7. Kd1 (een andere zag ik niet) 7...Lh2 (na 7...exd4, 8. Pxf4 dxc3 slaat wit echt alle pionnen), 8. Ke2 exd4, 9. cxd4 Kc6 (9...Lg1 10. Pb4), 10. Pb4+ Kb5, 11. Pxd5 Kxa6, 12. Kxe3 Kb5, 13. Kd3 a5?? (Op winst spelen doet zwart met 13...a6!), 14. Pc3+ Kc6, 15. Kc4 Ld6, 16. d5+ Kc7, 17. Kb3 Lb4, 18. Pb5+ Kd7, 19. Ka4 Ke7, 20. d6+ Ke6, 21. d7 Kxd7, 22. Pa7 en nu speelt wit op alle oneven zetten Pb5. Zwart zag nu pas dat hij vijf van de zes spinnepoten kon controleren, maar op alle even zetten neemt het beest het vrije zesde veld in. Met dank aan Jan Schuur, die met dit motief in 1982 in Torquai een Brit te pakken nam.

1. J. Awerbach, Lehrbuch der Schachendspiele, Band 2, Berlin 1976 (3e druk), 376.
2. D. Hooper, A Pocket Guide to Chess Endgames, London 1973 (2e druk), 117.
3. 1... Pb7 (1...Ka6? 2. Ke5 Pc4+, 3. Kd5 verliest), 2. Kf6 Pa5, 3. Ke7 Ka6 (met een randpion lukt dit omloopje niet), 4. Kd7 Kb7 en wit heeft niets bereikt.

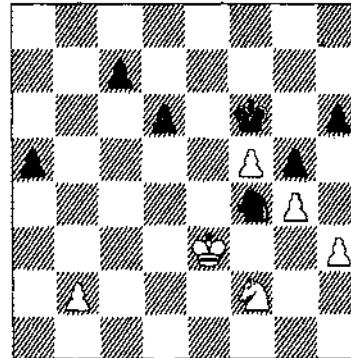
Joost van Steenis

EEN PAARDEINDSPEL

In het laatste SGA-kampioenschap kwam ik tegen J. Banis na 1. c4 e5 2. Pc3 Pc6 3. g3 g6 4. Lg2 Lg7 5. d3 d6 6. e4 in de Botwinnik-opstelling van het Engels terecht waarbij het de bedoeling is om met f4 op de koningsvleugel aan te vallen. Het is voor wit prettig als het zwarte paard naar f6 gaat maar er volgde terecht 6. ... Pge7 7. Pge2 Le6 8. 0-0 Dd7 9. Pd5 0-0 10. Lh6. Een tactisch grapje waarvan de theorie zegt dat het goed voor wit is. Wit ruilt de verdedigende loper van zwart en kan zo beter aanvallen. 10. f5 11. Lg7: Kg7: 12. f4. Te vlug gespeeld. Het is beter eerst Dd2 en h3 te spelen om de zwarte velden en veld g4 te controleren. Nu gaat mijn witveldige loper verloren en boet de aanval aan kracht in.

12. ... fe4: 13. de4: Lg4 14. Lf3 Lf3: 15. Tf3: Pd8 16. Dd2 Pe6 17. Taf1 Pd5: 18. cd5: Pc5 19. Pc3 a5 20. f5 h6 21. g4 b5 22. De3 b4 23. Pe2 g5. 24. Pg3 Kh7. Het staat nog steeds goed maar ik moet de aanval door zetten met bv h4, f6 en Tf5. Nu speel ik te langzaam en sluit mijn eigen stukken op zodat ik geen vin meer kan verroeren tenzij ik terugkeer van het heilloze pad dat ik ben ingeslagen. Bovendien verwaarloos ik de tegenkansen van mijn tegenstander die de dames kan ruilen en mijn aanval in rook doen opgaan.

25. Ph5 Da4 26. Th3 b3 27. Pg3 (de smadelijke terugkeer) Dd4 28. Dd4: ed4: 29. ab3: (waarom geen a3 gespeeld?) Tab8. 30. Pe2 Tb4 31. Td1 d3 32. Pc3 Tb3: 33. Td2 Tfb8 34. Pd1 T8b4 35. Tf3 Te4: 36. h3 Te2 37. Tf2 Td2: 38. Td2: Pe4 39. Th2 d2 40. Te2 Tb4 41. Kg2 Td4 42. Kf3 Pf6 43. Te7 Kg8 44. Ke3 Pd5: 45. Kd4: Pe7: 46. Kd3 Pd5 47. Kd2: Pf4 48. Pf2 Kf7 Ke3 Kf6.

Nu zijn de torens geruild maar ik sta in een slechte stelling gewoon een pion achter. Het lijkt verloren en ik kan dus gratis een zelfmoordactie uitvoeren waar mijn tegenstander om de een of andere reden niet op in durft te gaan. 50. h4?! Ke5 51. hg5: hg5: 52. Pe4 Ph3. Dat was dat. Ik heb een aanvalspunt op g5, ben mijn zwakke pion op h3 kwijt en heb het zwarte paard naar de kant gedreven. Tot mijn spijt was het pionneindspel dat na 52. Pd3 schaak kon ontstaan waarschijnlijk verloren omdat de witte koning de twee vrijpionnen op de a- en de d-lijn niet kan tegenhouden. Maar er dreigt nu d5 en vervolgens Pf4 zodat ik actief moet blijven. Dus te paard op weg naar de andere kant van het bord.

53. Pd2 d5 54. Pb3 Pf4. 55. Pa5: In pionnen gelijk maar in stelling ...? 55. ... d4 56. Kf3 Kd5 57. b3 Kc5. Pd3 met de dreiging Pe5 om mijn koning aan g4 te binden of Pc5 om mijn paard op te sluiten lijkt veel beter. Bovendien dreigt de zwarte koning dan de opmars van de d-pion te ondersteunen. 58. Ke4 Kb5 59. Pc4 Kb4. Waarom niet eerst d3 en dan na Pc4

direkt Kb4. Ik zal het nooit te weten komen. Nu komt de remise in zicht want de lastpost op d4 verdwijnt. 60. Kd4: c5 61. Ke5 Kb3 62. Pe3 c4 63. f6 c3 64. f7 c2. Maar dat is verschrikkelijk. Na Pg6 heeft zwart nog goede kansen op remise al gaat ook g5 verloren en ik dan (na mijn paard tegen de c-pion te hebben geofferd) met twee pion-

nen dreig op te rukken. Nu kan ik het paard de weg afsnijden en mijn tegenstander gaf na 65. Pc2: Kc2: 66. Kf5 dan ook terecht op. In de laatste 25 zetten heeft hij een gewonnen stelling verknoeid. Waar heeft hij toch al die tijd - want hij had nog ruim tijd voor dit eindspel - over nagedacht?

Het kruis

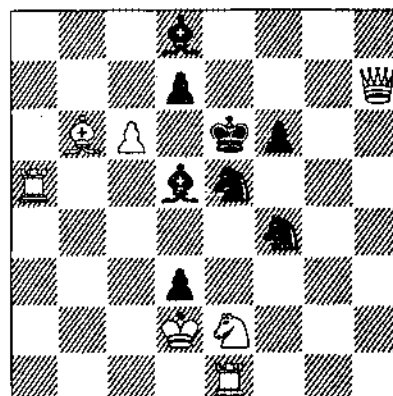
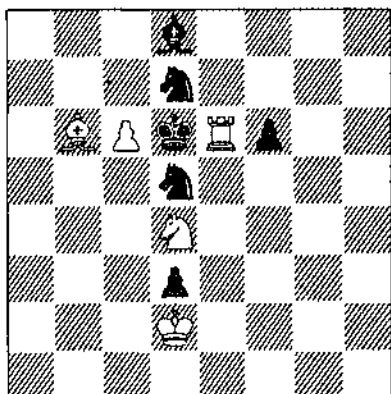
John Könst

Een oude legende vertelt, hoe een rijke jonge man, die al zijn geld had verspeeld, op oudejaarsavond klokslag 12 zijn leven beëindigen wilde, maar - schaakliefhebber - hij besloot de laatste avond van zijn leven hiermee door te brengen. Plotseling verschijnt de duivel met schaterlach en stelt de jonge man een partijtje voor met zijn ziel als inzet. "Je verspeelt er toch niets mee", zegt de boze, "want als je je van kant maakt kom je vanzelf bij mij terecht". De jonge man -balorig - gaat erop in. Zij spelen. De duivel (met wit) veroverd de zwarte D alsmede zwarts beide T's en kondigt mat in 4 zetten aan. Op dit moment is de stand:

wit; Ta5, Lb6, c6, Kd2, Te1, Pe2, Dh7.
zwart; d3, Ld5, d7, Ld8, Pe5, Ke6, Pf4, f6.

Terwijl de klok het middernachtuur begint te slaan, speelt de duivel, aan zet:

1. Pd4+ - Kd6
2. Dxd7+ - Pxd7
3. Txd5+ - Pxd5

En nu wil de duivel de matzet doen, n.l. Te6 maar laat vol schrik de T vallen en verdwijnt met satanisch gehuil, een vieze zwavellucht achterlatend. De jonge man, wit tot onder zijn haardos, raapt de gevallen T op, zet hem op e6 en -terwijl de slag van de klok weerklinkt, ziet hij dat een kruis is ontstaan.

(Bron: OPENINGEN VADEMECUM, van Drs. F.Roessel)

De Jeugd van Caïssa

Frans Oranje

Het is een mooie prestatie geweest: Caïssa 1 Adspiranten kampioen van de derde klasse B, Ongeslagen en daarmee dit seizoen het kleinste en beste team van Caïssa. In de tabel staan de individuele prestaties.

Arjan de Jongh lijkt weer heel duidelijk kampioen te worden. Hij verliest bijna geen partij meer. Emiel doet vreselijk zijn best om ook de beste te zijn. Michael moet niet teveel schaken. Al speelt hij dan ook bij de groten, daar ga je nog niet beter van schaken!

Het leuke is, dat iedereen beter is gaan schaken. Sinds ? Ja, natuurlijk de stappen! De mapjes worden steeds beter. Maar ook moeilijker. Ook Isheen en Thomas zijn beter gaan schaken, maar er valt nog veel te leren.

En de tweeling Ramon en Dennis zijn ineens ook beter gaan spelen. Waar blijft Niels nu toch ? Misschien als die eerst zijn examen 2e stap gedaan heeft. Marius en Jonas zijn toch ongeveer even sterk, wie weet wat ze volgend jaar in het tweede team gaan doen, als dat er komt.

Heye, Floris, Maurice, Stefan en Sebastiaan beginnen ook al spannend te schaken. Wat zullen er veel examen gaan doen. De volgende keer zullen we een paar stellingen van jullie erbij zetten.

Hier komt de agenda voor de rest van deze zomer tot aan het nieuwe seizoen (in september):

dinsdag 30 april Koninginnedag - geen schaken

dinsdag 7 mei 27e ronde en stappen

dinsdag 14 mei 28e ronde en stappen

dinsdag 21 mei 29e ronde en stappen

dinsdag 28 mei 30e ronde en stappen

In juni begint de vakantie en kan er nog examen worden gedaan voor de tweede stap. Dit geldt dan vooral voor Niels, Emiel, Arjan en Michael!

Succes allemaal!

Jammer dat Justin en Patrick niet meer op de club komen. Ik weet niet eens waarom. Heeft Justin toch teveel last van de andere kornuiten gehad?

Caïssa Jeugd Seizoen 1990/91							
	Iso	Lan	Ams	Don	Cha	OTo	
Arjan	1	1	1	1	-	1	5,00
Emiel	0	1	1	1	-	1	4,00
Michael	1	0	-	-	1	1	3,00
Thomas	1	0	-	1	-	0	2,00
Justin	-	-	1	1	1	-	3,00
Patrick	-	-	1	-	0	-	1,00
Marius	-	-	-	-	1	-	1,00
	3,00	2,00	4,00	4,00	3,00	3,00	

**Stand na de 30e en laatste Ronde
van 23-4-1991
Winterkompetitie 1990/91**

Nr.	Naam	WC	Punten	KS	AW	Sc/Afg	Perc
1	:Köhler	220	4324		26	19	73%
2	:Royakkers	219	4289		26	17½	67%
3	:Kaar v.h.	218	4160		24	17 +1	74%
4	:Kikkert	217	3939	1W	29	18	62%
5	:Kahn	216	3881		26	17½	67%
6	:Steenis v.	215	3644	1Z	23	13	57%
7	:Rappard v.	214	3622	1Z	25	15½+1	65%
8	:Blees	213	3522	2Z	28	17	61%
9	:Woestijne v.d.	212	3490		28	17½+1	65%
10	:Narings	211	3467		14	11 +1	85%
11	:Mastenbroek	210	3429		22	15½	70%
12	:Paulis	209	3416		24	14	58%
13	:Osterwald	208	3406		28	16	57%
14	:Spreeuw	207	3247		8	4½+1	64%
15	:Wildschut	206	3246		26	15	58%
16	:Fokkink	205	3199	1W	15	11½	77%
17	:Ecluse de 1'	204	3174	1Z	27	15	56%
18	:Nusink A.	203	3108		30	16 +1	55%
19	:Bruynsvoot v.	202	3097	1W	13	9½	73%
20	:Nusink M.	201	3044	1W	27	14	52%
21	:Smit J.	200	2996	2Z	28	13½+1	50%
22	:Reiber	199	2941	1Z	29	14½	50%
23	:Uiterwijk	198	2898	1W	27	14½	54%
24	:Hoogenboom	197	2852		20	12	60%
25	:Leuw E.	196	2845	1W	27	14	52%
26	:Sterrenburg	195	2827		16	8	50%
27	:Nielen	194	2803		20	12	60%
28	:Vos de	193	2795	1Z	27	13	48%
29	:Sanderse (d)	192	2733		16	9	56%
30	:Ruhe	191	2690	2Z	30	15	50%
31	:Wismeijer	190	2679		8	7	88%
32	:Niewenhuis	189	2650	1W	21	10½+2	55%
33	:Spoorenberg	188	2626	1W	3	1	33%
34	:Casparis de	187	2619	1W	27	13 +3	54%
35	:Lith	186	2601	2W	16	12	75%
36	:Kuyper	185	2561		30	15	50%
37	:Heer de	184	2533		24	11 +1	48%
38	:Stèemers	183	2499	3W	27	12½	46%
39	:Kamphuijs	182	2495	1Z	23	10 +3	50%
40	:Jonkman	181	2470	2Z	18	7½+2	47%
41	:Hoedt	180	2463	1W	15	12 +1	86%
42	:Oosten v.	179	2457	2Z	18	9½	53%
43	:Theunisse	178	2456	1W	7	4	57%
44	:Wingerden v.	177	2448	1W	25	13	52%
45	:Gompel v.	176	2444	1Z	15	5½+2	42%
46	:Hulst v.	175	2423		26	12 +2	50%
47	:Smit M.	174	2391		4	1½	38%
48	:Schaper (d)	173	2388	1Z	23	14 +1	64%
49	:Dekker J.	172	2348	2W	22	12	55%
50	:Stam v.d.	171	2337		14	10	71%
51	:Ammers v.	170	2320	1W	21	12	57%

52	:Faber	169	2303	1W 21	12½	60%
53	:Roes	168	2303	28	13 +1	48%
54	:Dirks (d)	167	2280	20	11	55%
55	:Dellelijn P.	166	2273	2W 12	7½	63%
56	:Wunnink A.	165	2266	1W 25	12½+1	52%
57	:Könnst	164	2224	28	11½+1	43%
58	:Cornelissen W.	163	2219	26	11½	44%
59	:Zonjee	162	2212	1W 29	12½+1	45%
60	:Aué	161	2205	26	15	58%
61	:Mug	160	2191	28	13½+1	50%
62	:Cornelissen H.	159	2111	1W 25	11½+1	48%
63	:Bach	158	2079	22	10	45%
64	:Petersma	157	2074	2Z 22	10½	48%
65	:Bade	156	2064	16	7½	47%
66	:Steden v.	155	2059	28	13 +1	48%
67	:Verlinde	154	2003	1Z 1	½	50%
68	:Leijen (d)	153	2000	10	5	50%
69	:Troost	152	1957	2W 28	13 +1	48%
70	:Sluis	151	1951	18	10 +1	59%
71	:Hofman H.	150	1948	2Z 22	10	45%
72	:Potters	149	1929	1Z 25	10 +2	43%
73	:Oranje	148	1914	1W 27	10½	39%
74	:Stoter	147	1874	12	7	58%
75	:Gunst v.	146	1873	22	9	41%
76	:Lörrinzy	145	1843	8	1½+2	25%
77	:Oomens	144	1834	2W 28	11½	41%
78	:Schreuder	143	1822	1W 11	6½	59%
79	:Dellelijn H.	142	1809	1Z 7	2 +1	33%
80	:Werf v.d.	141	1778	1W 17	6	35%
81	:Neidig	140	1735	1W 29	11	38%
82	:Schouren	139	1728	1W 15	8	53%
83	:Chrysostomid.	138	1728	2Z 8	4	50%
84	:Smit D. (d)	137	1701	4	3	75%
85	:Wouters	136	1662	1Z 30	11½+1	40%
86	:Prent (d)	135	1654	1W 17	6½	38%
87	:Wijchgel	134	1614	14	8	57%
88	:Louiszoon	133	1612	26	12½	48%
89	:Leuw M. (d)	132	1602	9	5½	61%
90	:Winkels	131	1579	1Z 15	5 +1	36%
91	:Wilde de	130	1553	1Z 19	7½+1	42%
92	:Gebhard	129	1470	1Z 1	0	0%
93	:Hofman P.	128	1468	2Z 16	5½	34%
94	:Grimminck	127	1449	1W 15	9	60%
95	:Bruin de	126	1433	16	7½	47%
96	:Jong C. de	125	1423	1Z 18	10	56%
97	:Klijnkramer	124	1376	1Z 22	9 +1	43%
98	:Barendregt	123	1350	28	10	36%
99	:Knop	122	1323	16	8½+1	57%
100	:Soto	121	1281	1W 21	7½	36%
101	:Beurs de	120	1261	24	8	33%
102	:Buitink	119	1256	1Z 23	7	30%
103	:Jong de H.	118	1226	1W 19	9	47%
104	:Verdonk	117	1191	2W 22	7½	34%
105	:Smit F.	116	1160	1Z 3	1½	50%
106	:Ligtenstein (d)	115	1149	1Z 5	1	20%
107	:Horée	114	1031	22	5½	25%
108	:Verstraeten	113	989	14	5½	39%
109	:Suyderhoud	112	978	2W 12	6	50%

110 :Bosschieter	111	951	8	5½	69%
111 :Vlug	110	789	2W 10	5½	55%
112 :Wunnink M.	109	732	18	3	17%
113 :Zand v.	108	612	14	4	29%
114 :Rijke	107	608	2Z 6	4	67%
115 :Batenburg v.	106	598	4	3½	88%
116 :Bierbrouwer	105	596	2	1	50%
117 :Allaart	104	568	1Z 1	1	100%
118 :Klauw v.d.	103	464	1W 28	3	11%
119 :Immerman	102	389	1W 5	2½	50%
120 :Wegman	101	273	4	1	25%
121 :Michel	100	259	2	2	100%
122 :Boer de	99	231	1Z 3	1	33%
123 :Mollema	98	208	2	1½	75%
124 :Balk	97	170	2	1	50%
125 :Vreeze de	96	0	0	0	
126 :Bland	95	0	0	0	

André Bach's

Commentaar op de stand, of:

"DE BESLISSENDE PARTIJ"

Helemaal achter in de zaal, waar het toch wat stiller was, werd de beslissende partij om het kampioenschap gespeeld. Mijn broer had al zeker twintig minuten nagedacht, plukte nog even snel aan zijn oor en plaatste zelfverzekerd een looper midden in de zwarte verdediging. Een duivelse zet. Op het eerste gezicht leek het stuk simpel genomen te kunnen worden. De verbaasde en ook geschrokken gezichten van clubleden beantwoordde ik met een superieure glimlach, want ik wist wel beter. Mijn broer was namelijk een gehaaide combinatiespeler en wat is er indrukwekkender dan het kampioenschap met een offerwending te beslissen. Zijn tegenstander schoof met een ruk naar achter zonder de stelling uit het oog te verliezen. In die dagen maakte de Braziliaan Mecking furore in de kandidaten matches. Mijn broer's tegenstander droeg daarom een witte hoed met afhangende flap en een gemeen dun sigaretje wipte op en neer tussen zijn lippen. Op uiterlijk had de jongeman het kampioenschap beslist verdiend - mijn broer stak er eerlijk gezegd een beetje flets en alledaags bij af, hoewel hij toch schouderlange haren en een spijkerjasje bezat. Hij maakte aanstalte voor een wandeling langs de andere borden, want het zou nog wel even duren voordat de hoed het juiste antwoord zou hebben gevonden, als dat er al was. Mecking pakte, nee griste de looper van het bord en begon ermee op de tafel te tikken. Pure opwinding maakte zich van mij meester want nu ging het dan gebeuren. De meesterlijke combinatie bestond uit een toegestoken hand en een slap 'gefeliciteerd'. Dat was alles. Later op de avond besloot mijn broer toch maar een strategisch speler te worden.

Een beetje competitie wordt natuurlijk pas in de laatste ronde beslist. Vorig seizoen was het wel leuk allemaal, maar echt spannend was het niet. Dit jaar verliep anders. Het gemak waarmee de kampioen zijn titel had behaald veroorzaakte een liefde voor theoretische eigenaardigheden als a3 en h3 en dat terwijl Robbert v.h. Kaar na een bizarre start van 10 uit 10 (!) meer dan een straatlengte voorstond op de concurrentie. Dat het uiteindelijk toch niet voldoende bleek geeft de titel een bijzondere glans. De laatste maanden slopen plotse onnauwkeurigheden in Robberts spel, Guido Royakkers had de oude vorm weer te pakken en Aran Köhler vermoedde dat alles nog mogelijk was. De 30^e en laatste ronde speelden Guido Royakkers en Aran Köhler tegen elkaar met de titel als inzet. Guido greep mis in een Pirc, probeerde nog wat, maar met rommelen versla je de kampioen niet en Aran Köhler prolongeerde zijn kampioenschap! Verbazingwekkend, en enig ontzag lijkt op zijn plaats. Robbert v.h. Kaar besloot de afgebroken partij remise overeen te komen, want kampioen worden ná de beslissende partij is niets voor een gentleman. De andere Robbert, Kikkert verbaast op de vierde plaats en lijkt in staat tot meer. Een van de heersers uit de eerste helft Michel Kahn kan tevreden terugblikken. Joost van Steenis woont op nr.6.

Diederik van Rappard op zeven is daar inmiddels geen verrassing meer (zie vorig seizoen), Evert Blees op acht nog wel, want is een debutant.

De Zware Jongens worden nu wat minder zwaar, maar dat Aldo v.d. Woestijne hiertoe behoort vergoedt enigzins de ellendige situatie van het derde. De laatste Zware Jongen Narings bezit het sterkste percentage (85%).

In De Tweede Groep valt onmiddellijk Elwin Osterwald op; hij steeg van 30 naar 13 en de insiders voorspellen nog veel schonere zaken. Spreeuw, Fokkink en Van Bruynsvort debuteren overtuigend en hebben de strijd om de hoogste posities aanzienlijk verzwaard.

Hans Uiterwijk jojoet per seizoen heen en weer, dit jaar omhoog van 54 naar 23. Ook Jeroen Hooogenboom valt op in deze regio en dan vooral door een waardig percentage. De opmars van Piet Ruhe is ook niet mis (27 plaatsen), terwijl Kees Sterrenburg, Marcel Nielen en Martin Nieuwenhuis te weinig speelden of te vaak een te snelle hand bezaten. Rik Lith op een bescheiden notering, echter met een aansprekende 75% achter zijn naam.

We zijn inmiddels in het onafzienbare middenland terecht en de namen die je hier tegenkomt maken duidelijk dat het gewicht van de CaissaCompetitie nog altijd groeit per seizoen.

Jeanne Potters won de damesdevisie, welke is geslonken tot het huiveringwekkende getal twee! Caissa moest zich schamen. Doe er dus wat aan. Verleid je vriendin, zus, moeder of buurvrouw en leg ze uit hoe leuk het is een partij schaak te spelen tegen de mannenhorde.

Nieuwelingen, afgeschoten sterren, sluwe staartbewoners en opvallend veel spelers van het derde bevolken het Tweede Vel. Ouwe rotten weten dat als je eenmaal hier bent beland je er nooit meer uitkomt.

Allaart en Frits Michel mogen trots verklaren het jaar met 100% te hebben beeindigd. Onzichtbare leden vertoeven aan de staart: Frans de Vreeze bleef nog juist Peter Bland voor.

De Stille Strijd werd in '91 door een kwartet winnend afgesloten: Nol Nusink, Piet Ruhe, Hans Kuyper en Herman Wouters bleken onvermoeibaar en verschenen elke ronde in de speelzaal.

Het seizoen zit erop. Het verloren prestige moet je volgend jaar maar weer goed maken. Alvast succes ermee.

WAT IS DE ZOMERCOMPETITIE OOK ALWEER?

Aangezien onze club er het afgelopen jaar flink wat nieuwe leden bij heeft gekregen, leek het ons zinvol nog eens even uit te leggen wat de zomercompetitie ook alweer is.

Allereerst is de zomercompetitie-dat spreekt voor zich-een competitie die in de zomermaanden gehouden wordt. Er is echter een belangrijk verschil met de wintercompetitie. Want: de nummer 1 uit de wintercompetitie begint als laagstgeplaatste aan de zomercompetitie. En vice versa.

Mocht nummer 1 niet meedoen en nummer 2 wel, dan krijgt deze de laagste plaats op de ranglijst. Etc. De competitie is zo opgesteld dat de nummer laatst na 10 ronden(en 10 winstpartijen natuurlijk) nog steeds kampioen kan worden.

Omdat de indeling nogal wat tijd vergt, is het zaak dat u zich zo vroeg mogelijk opgeeft bij de wedstrijdleiding. Die is in handen van John Konst en Frans Oranje.

Er wordt gespeeld van 28 mei tot en met 2 juli en van 8 augustus tot en met 29 augustus. Daar tussenin is de club gesloten. U hoeft natuurlijk niet elke ronde van de partij te zijn. Bovendien hoeft u zich niet af te melden als u niet komt. Veel plezier in de zomercompetitie.

Uw bestuur.

